73STE JAARGANG No. 9527

DONDERDAG 26 JANUARI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen

Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Enorme brand zet De Castro Building in lichter laaie

Zeer grote schade, slechts gedeelte der inboedels verzekerd

Willemstad. — Een enorme uitslaande brand die de vlammen hoog boven de daken deed opstijgen, heeft in de afgelopen nacht gewoed in de De Castro Building op de De Ruyterkade. De brand heeft een flink gedeelte van deze appartementen- en kantorencomplex in de as gelegd. Drie uren lang heeft de brandweer gezwoegd aleer zij er in slaagde het vuur te bedwingen. Al het materiaal van de Curaçaose brandweer was opgeroepen. Er werden zes brandspuiten ingezet en een kolosaal aantal slangen was naar "Marietje" en het Waaigat uitgelegd. Fenomenale massa's water zijn in het gebouw gejaagd om de ontzaglijke vuurgloed te doen doven. Hetgeen dan eindelijk lukte, doch niet nadat het vuur zijn verwoestende arbeid had verricht.

Het was 13 minuten over drie hedennacht, toen de agent Baerecke, die om drie uur op patrouille was gegaan, vanaf de hoofdwacht, in de etalage van de manufacturenzaak van de heer de Lannoy, de ex-directeur van de Landsloterij op Curaçao, vlammen zag. Onmiddellijk waarschuwde hij de brandweer en kort hierna was deze goed georganiseerde afdeling van de Curaçaose Politie in volle sterkte aanwezig op de De Ruyterkade. Toen de brandmeester Doorenbos bemerkte dat men het met het meegebrachte materiaal niet zou kunnen redden en dat de brand zich bleef uitbreiden, riep hij al het materiaal op. Met loeiende sirenes kwamen de brandweerwagens door de nacht aangesneld. Ook de nieuwe prachtige ladderwagen werd naar de brand gedirigeerd. Dit bleek later een zeer verstandig besluit te zijn, want de vlammen vraten zich een weg naar boven en later brandde zelfs het dak.

Onze redacteur werd door het alarm uit zijn slaap opgeschrikt en was tien minuten na de melding ter plaatse. De brandweer was reeds aan het spuiten. In het begin leek het alsof men de brand spoedig onder de knie zou hebben. Maar toen de winkel van De Castro, waarin vele materialen zoals verf, gereedschappen, plastic etc., er aan moest geloven en het vuur ook in deze zaak vrij spel had gekregen, werd de toestand kritiek. Intussen waren de bewoners van de appartementen reeds uit bed getrommeld en naar buiten gekomen.

Onder hen bevond zich een secretaresse van de N.E.N., die omstreeks vier uur lijdelijk moest toezien hoe haar flat geheel uitbrandde. Zelfs vanaf de straat was het mogelijk haar brandende bed te zien! Later bleek, dat de secretaresse niet tegen brand verzekerd was! Ook onze bekende stadgenoot Henk Dennert liep radeloos op straat heen en weer, want hij zag zijn flat uitbranden en hij had niets kunnen redden!

De brandweer zocht intussen koortsachtig naar een manier om de vuurhaard te bereiken. De rook werd na enige tijd zo dik, dat men van zuurstofmaskers gebruik moest maken. De Bakkerstraat werd in een ondoordringbare rookmassa gehuld en het was voor hen, die geen rookmasker hadden ondoenlijk er door heen te komen. De brandweer was er later in geslaagd om een aantal slangen achter de vleeshallen naar binnen te brengen. Vanaf het dak van de achter de winkels gelegen panden bespoten de brandweermannen de vuurgloed. Echter moesten de kranige kerels wijken voor de hitte en de opdringende vlammen. Ook aan de achterzijde van de brandende percelen, vanuit de Prinsenstraat werden slangen op de vlammen gericht. Aanvankelijk vreesde men dat een klein magazijntje, dat eveneens vol met verf stond, door de lekkende vlammen zou worden aangetast. Doch gelukkig is de vuurmassa zover niet kunnen komen. Indien deze verf er aan was gegaan, zou de ramp niet te overzien geweest zijn aangezien dan zeker ook de flats in de Bakkerstraat in lichter laaie zouden zijn gezet. De dichte rook belemmerde uteraard het werk in hevige mate.

De assistent van de de heer Doorenbos, de heer Henk Ankone, fungeerde voor verkenner. Hij zocht naar nieuwe plaatsen vanwaar men het vuur het best kon bestrijden. Vanaf het dak van de achterbouw van de winkel National Trading, van Francis Lue, spoten de mannen in de vuurmassa. Zo ook vanuit de Prinsenstraat. Steeds hoorde men harde knallen, die erop wezen dat het vuur weer ergens was doorgebroken en zich loeiend een weg baande.

Een regen van vonken spatte uiteen op de daken van de belendende percelen. De brandweerlieden waren echter op hun hoede en ook de bewoners waren op hun qui vive. De brandjes die door de vonken ontstonden werden dan ook bijtijds geblust.

Een kleine consternatie ontstond onder het brandweerpersoneel, toen de heer Doorenbos plotseling onwel werd. Dr. Allaart, de Commandant van de Colonne Rode Kruis Korps, die met enkele helpers op het terrein van de brand was, onderzocht de uitgeputte brandmeester en liet hem door de ambulance van het Rode Kruis, met als personeel de heren J. Martina en J. Verschoor naar zijn woning overbrengen. Hier nam Dr. Loe de patiënt over. Wij vernamen later, dat de toestand van de patiënt goed is.

Omstreeks vijf uur braken de vlammen zich door het dak van het kantoor van de heer Ben Smit, welk kantoor intussen geheel in de as was gelegd. Alle tekeningen, plannen, bestekken enz. van dit architectenkantoor vielen ten prooi aan de vlammen.

Het ergste is wel dat de heer Smit gisteravond alle stukken van het Hotel „El Curaçao" had klaargemaakt waarvoor hij zelfs tot tien uur 's avonds overwerkte. Deze papieren gingen allen verloren. Tekeningen en uitgewerkte plannen van het hotel verbrandden als het ware voor de ogen van de energieke, maar op dit moment radeloze architect, die machteloos moest toezien, hoe zijn kantoor afbrandde. Er viel niets te redden want men kon het gebouw niet meer betreden.

Ook de heer Norman Chumaceiro zag de kantoren en dus ook de papieren een prooi worden van het snel om zich heen vretend vuur.

Tot ver over de stad kon men de vlammen, die huizenhoog opstegen, zien. Er is nog sprake van geweest om voor te stellen hulp in te roepen van de CPIM met blusmateriaal, doch zover hoefde het niet te komen. Trouwens, het is de vraag of de CPIM wel blusmateriaal zou hebben kunnen sturen want deze maatschappij is op heel andere branden ingesteld.

Autoriteiten aanwezig

Er zijn veel hoge autoriteiten naar de brand komen kijken. Z. Exc. Gouverneur Struycken kwam nog even om zich op de hoogte te stellen van de toestand. De Gezaghebber was, vrijwel gelijkertijd met de Gedeputeerden Ciro Kroon en Juancho Evertsz ter plaatse, kort nadat de brand in alle hevigheid was uitgebroken. De Gezaghebber heeft het terrein van de brand geen minuut verlaten. Verder zijn er vele leden van het Openbaar Ministerie en de rechterlijke macht gekomen, die zich allen lieten inlichten door de aldaar aanwezige op de hoogte zijnde autoriteiten.

Commissaris G. J. Botterweg leidde de blussingswerkzaamheden. Toen de heer Doorenbos uitviel, nam de heer Ankone zijn werk over. Wij mogen wel onze bewondering uitspreken over de wijze waarop hij dit, geholpen door de hoofdagent Valkenberg, deed.

Zo zag de De Castro Building er na de brand uit, leeggebrand en zwaar gehavend.

Bij het begin van de brand op de De Ruyterkade in het gebouw van Max De Castro bevroedde men niet, dat dit een van de grootste branden zou worden die Curaçao in jaren gekend heeft. Hier zien wij de brandweerlieden nog droog en fris het vuur bestrijden. Korte tijd later waren allen vies en doornat, maar met de wil bezeten het vuur te blussen.

Toen het dak begon te branden heeft men direct de ladder van de nieuwe ladderwagen opgesteld en een mannetje, de agent de Boer, ging met een lage druk slang naar boven om dit vuur te bestrijden. Achteraf vertelde de Commissaris Botterweg ons, dat indien men dit niet had gedaan het dak veel meer verbrand zou zijn geweest. Wij zijn zelf op het dak geklommen en hebben de schade daar kunnen zien. De houten vloeren van de etages en het houten, met asfalt bedekte dak waren een willoze prooi voor het vuur dat er gretig in beet.

Het is aan de coulante houding van de politie te danken dat wij onze lezers dit ooggetuigeverslag kunnen

(Vervolg zie pag. 5)

Op bovenstaande foto enkele der belangstellenden bij de brand van hedennacht op de De Ruyterkade. Met hoed de Gedeputeerde Juancho Evertsz, in gesprek met Gedeputeerde Ciro Kroon. Naast deze Gouverneur Struycken, Mr. van Binsbergen, de advocaat-generaal en de heer R. Boom, Officier van Justitie.

Toen het dak van het De Castro Complex ging branden werd de lange ladder van de nieuwe ladderwagen opgedraaid en klom de agent De Boer naar boven om het vuur ook hier te gaan bestrijden. De laatste doorbraak van de vlammen naar het dak betekende tevens de laatste phase van de grote brand, die de afgelopen nacht op de De Ruyterkade woedde.

Min-Pres. Jonckheer in ziekenhuis opgenomen

Willemstad. — Minister-President E. Jonckheer is, naar wij vernemen, eergisteren in het St. Elisabeths Hospitaal opgenomen. Over ongeveer een week zal hij, na aldaar een behandeling te hebben ondergaan, zijn werkzaamheden weer kunnen hervatten.

Verkeersdag op 18 februari

Willemstad. - Op 18 februari a.s. bestaat de Verkeersafdeling van de politie te Willemstad 15 jaar. - Er bestaan plannen ter gelegenheid hiervan een Verkeersdag te houden.

Venezolaanse Baseball Teams naar Aruba

Oranjestad. - Naar wij vernemen is het zo goed als zeker, dat een baseballteam van Pampero en een team van Caracas op 5 februari a.s. op Aruba een wedstrijd zullen spelen, welke zal gelden in de Venezolaanse competitie.

Op Zondag de winkels open

Willemstad. - De Kamer van Koophandel deelt mede, dat ontheffing van de verordening voor het sluiten van winkels is verleend op zondag a.s. van 8 tot 13.30 uur. Dit in verband met de komst van 650 toeristen met de „Ile de France". Het schip meert af in Caracasbaai.

Te Ciudad Trujillo

Binnenkort Congres van Christelijke Cultuur

W'stad. — In Ciudad Trujillo zal van 28 februari tot 6 maart a.s. op initiatief van Generalissimo Rafael Trujillo een Internationaal Congres van Chrisielijke Cultuur voor de Wereldvrede worden gehouden. Deze Conferentie werd belegd in verband met de Internationale Tentoonstelling van Vrede en Broederschap in de Vrije Wereld, welke, gelijk bekend, thans in Santo Domingo gehouden wordt. Zijne Hoogwaardige Excellentie Mgr. Salvatore Siino, titulair Aartsbisschop van Perga en Pauselijk Nuntius van Santo Domingo, zal op dinsdag 28 februari 9 uur v.m. met een Plechtig Veni Creator het Congres openen, bij welke gelegenheid de Nuntius ook het woord zal voeren.

Op dezelfde dag zal de Generalissimo Rafael Leonidas Trujillo de inaugurale rede uitspreken in het auditorium van de Universiteit van Santo Domingo. Om 5 uur des namiddags houdt Zijne Hoogw. Excellentie Octavio A. Beras, Hulp-Aartsbisschop van Santo Domingo de voornaamste toespraak van het Congres.

Voorlopig zijn de volgende onderwerpen van discussie vastgesteld: de Vrede en het Christelijk Huisgezin; de Vrede en de Industriële Wereld; de Vrede en de Landarbeid; programma's betreffende de Vrede voor Jeugdleiders in de stad en op het platte land; de Vrede het samengaan der Rassen; het Christendom; de Oorsprong van de Menselijke Waardigheid en de Menselijke Rechten; de verenigde rol van de Katholieke Kerk in de Moderne Gemeenschap en de Christelijke Leiding op wereldwijde basis.

Hier tussen door zullen vele excursies worden gemaakt naar tal van historische, economische, en culturele objecten van Santo Domingo.

De gedelegeerden naar dit Congres, waaraan — gelijk wij van de Aartsbisschop van Trinidad Monseigneur Ryan vernamen — ook deze zal deelnemen, worden door de President van de Republiek Generaal Hector B. Trujillo op een Gala-receptie ontvangen, welke in het Nationaal Paleis zal plaats hebben.

Het Congres wordt op 6 maart gesloten met een plechtig Te Deum, dat in de Kathedraal van Santo Domingo zal worden gezongen tot intentie van Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur Ricardo Pittini, Aartsbisschop van Santo Domingo.

Henri Da Costa Gomez onderscheiden

Willemstad. - Naar wij vernemen heeft de Italiaanse consul alhier gisteren aan de heer Henri (El Louvre) Da Costa Gomez, de vroegere consul van Italië, medegedeeld dat het zijn regering heeft behaagd om de heer Da Costa Gomez te onderscheiden met de „Cavaliere al merite de la republica". Wij feliciteren onze stadgenoot van harte met deze onderscheiding, die hij verkreeg voor de verdienstelijke werkzaamheden voor Italië verricht.

Biddende vrouwen rondom de baar in de Dodenkapel van het St. Elisabeths Gasthuis.

CONSTAN CASIANO onder grote belangstelling ten grav e gedragen

Willemstad. — Gisteravond op het uur, dat de zon ter kimme neeg, is de heer Constan Casiano ter aarde besteld. Een groot aantal familieleden, vrienden, alsmede vertegenwoordigers van katholieke organisaties en instellingen waaraan de overledene tijdens zijn leven zijn beste krachten gewijd heeft, waren naar de Dodenkapel van het Sint Elisabeths Gasthuis gekomen om de lijkbaar naar de kerk van San Mateo en daarna naar het kerkhof aan de Rodeweg te volgen.

Onder hen, die de dode mede uitgeleide deden merkten wij op Gedeputeerde Morkos, de heer J. H. Sprockel, de heer mr. L. A. L. Weeber, notaris mr. A. A. G. Smeets, de heer J. v. Geelen, de heer Jose Kroon, de heer H. Hermans, Shon Cai Winkel, verdere vertegenwoordigers van de R.K. Volksbond, het R.K. Zeemanshuis, de R. K. Sportcentrale, de K.V.P. alsmede de Curaçaose pers.

Pastoor Brada, geassisteerd door pastoor van Weereldt en aalmoezenier Jansen, verrichtte de absoute in de kerk.

Op het kerkhof bad pastoor Brada voor de overledene, waarna alle aanwezigen een laatste gang langs het geopende graf maakten en de familie hun leedwezen betuigden.

Constan Casiano ruste in vrede.

De begrafenisstoet betreedt het kerkhof.

Venezolaanse Gulf Refinning Cy. heeft nog dit jaar haar nieuwe installaties gereed

New York. — Volgens te New York uit Caracas ontvangen berichten hoopt de Venezolaanse Gulf Refining Company tegen het einde van dit jaar in de raffinaderij bij Puerto la Cruz nieuwe installaties gereed te hebben, waaronder een kraak installatie voor de produktie van motorbenzine met een hoger octaan gehaalte.

De kosten van de uitbreiding worden geraamd op 8 à 9 miljoen dollar.

De Mene Grande Gulf Oil heeft een nieuw bedrijf geopend op het Santa Rosa-veld. In San Joaquin zal deze maatschappij samen met de Creole Petroleum Maatschappij een installatie bouwen ter waarde van $ 2,3 miljoen.

Verkeersvraagstukken op LIONS-LUNCH

Inspecteur STUVEL over het parkeer-probleem op Curacao

Willemstad. — Gistermiddag heeft Inspecteur Stuvel van de Verkeersafdeling tijdens de Lions-lunch in hotel Americano gesproken over het parkeer-probleem op Curaçao. Wij laten zijn voordracht hier volgen, omdat zeer vele weggebruikers zich ongetwijfeld voor dit belangrijke onderwerp zullen interesseren.

De heer Stuvel ving zijn voordracht aan met het geven van een omschrijving van het begrip „parkeren". Men verstaat daaronder:

het doen laten stilstaan van een voertuig op de openbare weg anders dan gedurende de tijd, die nodig is voor en gebruikt wordt tot het onmiddellijk in uit-stappen van personen of voor het onmiddellijk laden lossen van goederen.

Naarmate in de achter ons liggende tijd de weggebruikers zich in steeds sterker mate zijn gaan bedienen van aanvankelijk dierlijke, later mechanische en motorische om nog niet te spreken van supermotorische verkeersmiddelen is het nodig gebleken hier en daar op openbare wegen bepaalde verkeersbeperkingen in te voeren. Het is duidelijk, dat bij het invoeren van verkeersbeperkingen op openbare wegen — en dus ook bij het uitbrengen van de desbetreffende adviezen! — steeds het a l g e m e e n v e r k e e r s b e l a n g voor ogen gehouden moet worden. Een bepaalde verkeersbeperking kan voor een bepaalde groep weggebruikers de oplossing zijn voor hun moeilijkheid, maar een andere misschien veel grotere groep van gelijkgerechtigde weggebruikers kan door diezelfde maatregel ernstig worden gedupeerd. Het is dus van groot belang, dat de Overheid bij haar beleid inzake de verkeersregeling de nodige prudentie aan de dag legt en even noodzakelijk is het, dat verkeersadviezen steeds weloverwogen worden ingediend en nimmer strijdig zijn met het algemeen verkeersbelang.

Door de verkeersbril gezien kunnen we zeggen: wat de voeten betekenen voor de voetganger is de auto voor de automobilist, d.w.z. het middel, waarmede zij zich in het verkeer bewegen op de openbare wegen, die principieel voor alle rij- en ander verkeer openstaan.

Voetganger heeft zorg minder

Nu heeft de voetganger als weggebruiker één belangrijke zorg minder dan zijn collega-weggebruiker, de automobilist. Als de voetganger zich tijdelijk buiten het verkeer wenst te begeven, kan hij — althans meestal gelukkig — zijn „verkeersmiddel", in de vorm van zijn voeten, zonder bezwaar meenemen, al moet hij ook bij Zijne Excellentie de Gouverneur thuis verschijnen; hoogstens wordt van hem verwacht, dat hij zijn „verkeersmiddelen" even veegt. Heeft echter de automobilist zijn plaats van bestemming bereikt, dan ziet hij zich meestal genoodzaakt om zijn verkeersmiddel ergens op de openbare weg achter te laten, teneinde vervolgens te voet naar zijn eigenlijke doel te gaan. We kunnen derhalve „parkeren" niet los zien van het begrip „autorijden"; het één hoort bij het ander, zoals het ander bij het één behoort.

Indien alle automobilisten naar eigen willekeur hun auto's op de openbare wegen zouden mogen achterlaten zouden onze straten zó vol geraken met stilstaande auto's, dat een vlotte afwikkeling van het rijdend verkeer onmogelijk zou worden.

Vandaar dat de Overheid op of aan verschillende wegen parkeergelegenheden heeft geschapen. Soms is dat één zijde van de weg, soms een aparte parkeerstrook, soms een als zodanig ingericht en gekenmerkt parkeerveld.

Het parkeer-probleem, waaronder ik versta: het vraagstuk, dat ontstaan is door het gebrek aan voldoende geschikte parkeergelegenheid, is een bijzonder klemmend probleem geworden in Willemstad door de sterke toeneming van het motorisch verkeer en gelet op de redelijkwijze nog te verwachten verdere groei van het motorrijtuigenpark op Curaçao. Enige jaarcijfers van op ons eiland rijdende motorrijtuigen wil ik U ter illustratie noemen. (De getallen heb ik tot honderdtallen afgerond.)

1943: 3.300
1946: 4.300
1949: 7.000
1952: 8.800
1955: 11.000

De plaatselijke behoefte aan parkeergelegenheid wisselt naar gelang van de structuur van het stadsdeel. Winkel- en zakenwijken, kantoor en vermakelijkheidscentra eisen meer parkeergelegenhed dan bv. industriewijken en uitgesproken woonwijken. Grote industrieën zullen buiten de openbare weg meestal zelf in de parkeerbehoefte van hun werknemers voorzien.

De wijze waarop van Overheidswege in de parkeerbehoefte moet worden voorzien, hangt in sterke mate af van de tijd, gedurende welke de automobilist zijn voertuig wil parkeren. Is deze kort, dan wenst de doorsnee-autobestuurder niet meer dan pl.m. 150 meter te lopen naar zijn bestemming. Iemand, die zijn auto echter gedurende enige uren of langer wil stallen, stelt zich desnoods in op een wandeling (en laat ik nu maar optimistisch zijn!) van 400 à 500 meter naar zijn doel. Voor deze laatste kategorie kan met enkele grote parkeerterreinen worden volstaan, doch voor eerstgenoemde behoefte dient een groot aantal regelmatig verspreid liggende parkeerruimten beschikbaar te zijn.

Tegenstrijdige belangen

Verschillende tegenstrijdige algemene belangen zijn oorzaak, dat een alleszins bevredigende oplossing voor het het vraagstuk niet mogelijk is.

(A) Zo eisen de belangen van het gehele stedelijke neringdoende en zakelijke bedrijf — vooral in de winkelcentra van Punda en Otrabanda — dat zoveel mogelijk parkeergelegenheid beschikbaar is.

(A) In het belang van de verkeersveiligheid moeten automobilisten, die hun voertuig willen parkeren, dit kunnen doen zonder veel onnodig en aarzelend zoeken — waarbij vaak niet voldoende op het overig verkeer wordt gelet — en zonder ingewikkelde en voor de andere weggebruikers onverwachte en gevaarlijke manoeuvres.

Op grond van deze twee factoren luidt dus de conclusie: in het zakelijk deel van de stad veel parkeergelegenheden, die gemakkelijk toegankelijk zijn.

Nu enige bezwarende omstandigheden en algemene belangen, die strijdig zijn met de zojuist genoemde conclusie:

(B) Bij het bouwen van Wilemstad in het verleden heeft men kennelijk niet het voorrecht gehad om gebruik te maken van een man als Jules Vernes; men heeft niet (kunnen) voorzien, dat het toenmalig verkeer zo enorm van aspect zou veranderen als in werkelijkheid het geval is geweest. Dat de aanvankelijk nog onbekende, later amper bekende, automobiel in enige tientallen jaren van onze 20e eeuw zozeer gemeengoed van de bevolking zou worden, lag vroeger niet in de lijn van de normale verwachtingen. Wij behoeven de vroegere bestuurders van Curaçao dan ook geen verwijt te maken, omdat zij in hun tijd verzuimd hebben royale verkeerswegen met voldoende parkeergelegenheden in onze hoofdstad aan te leggen. Maar desalniettemin zitten wij nu met de narigheid, dat wij met dikwijls listige kunstgrepen en incidentele lapmiddeltjes in Willemstad met zijn nauwe straten en weinige parkeerterreinen het hoofd moeten trachten te bieden aan het verkeersprobleem in het algemeen en daarbij aan het parkeerprobleem in het bijzonder. Het zal voor eenieder duidelijk zijn, dat daarbij in tal van straten zekere beperkingen ten aanzien van het stoppen en parkeren te enen male niet kunnen worden voorkomen, wil men een enigszins vlotte afwikkeling van het rijdend verkeer voor mogelijk houden; en dit laatste is noodzakelijk.

(B) Aanleg van speciale parkeerterreinen in of nabij de stadskernen (en brengt met zich mede, dat de Overheid zou moeten overgaan tot aankoop en sloping van bebouwde percelen, c.q. tot aankoop van bouwgrond, en ik verklap geen geheim als ik u vertel, dat in zulke gevallen de grondeigenaars bepaaldelijk geen „baratillo-prijzen" plegen te bedingen, zodat dergelijke onderhandelingen dikwijls afbreken op de exhorbitant hoge prijzen, die de eigenaar vraagt en waarvoor de financiële polsstok van de Overheid niet lang genoeg is. Een „onteigeningswet", krachtens welke onteigening van particuliere percelen te algemenen nutte op vrij eenvoudige wijze zou kunnen plaats vinden, kennen wij in de Nederlandse Antillen nog niet. Voor elke zodanige onteigening onder dwang is de totstandkoming nodig van een aparte, speciale wet, hetgeen vele haken en ogen met zich medebrengt, veel tijd kost en, last but not least, geen zekerheid biedt, dat het beoogde doel zal worden bereikt. Immers bij de behandeling van het wetsontwerp kan het voorstel worden verworpen.

(B) Onder u zullen wellicht enigen zijn, die in het buitenland kennis hebben gemaakt met meerverdiepingsgarages. Het spijt mij, dat ik tot nog toe een zodanige kennismaking niet heb kunnen maken en het valt mij dan ook moeilijk om te verklaren of het noodzakelijk, c.q. wenselijk zou zijn om totstandkoming en exploitatie van één of twee van dergelijke garages op Curaçao te bevorderen. Een eventueel initatief in die richting zou van particuliere zijde moeten komen. Hoewel ik als ambtenaar voorzichtig moet zijn als ik mij ga wagen aan voorspellingen in zaken waar men een zakenmansneus voor moet hebben, geloof ik toch wel te mogen zeggen, dat door de hoge waarde van de geschikte percelen grond en door de hoge bouwkosten een lonende exploitatie van meerverdiepingsgarages op Curaçao zeer moeilijk zal zijn.

(B) Geparkeerde voertuigen en voertugen, die bezig zijn te parkeren, dan wel hun parkeerplaats te verlaten, vormen een bron van ongevallen, zodat uit dien hoofde elke beperking van het parkeren in straten een vergroting van een verkeersveiligheid betekent. Toch mag slechts in uiterste noodzaak tot parkeerverboden of -beperkingen in straten worden overgegaan, teneinde zoveel mogelijk aan de parkeerbehoefte te kunnen blijven voldoen.

Ook particuliere belangen

Hiermede heb ik u alleen nog maar genoemd **algemene** faktoren, die bij het hanteren van het parkeerprobleem voortdurend met elkaar botsen. Ook zijn er nog bijzondere, w.o. particuliere belangen, die, hoewel principieel dus ondergeschikt aan het algemeen belang, op zich zelf voor de betrokkene(n) buitengewoon zwaar kunnen wegen. Steeds wordt er door de Overheid naar gestreefd om — zonder in strijd met het algemeen verkeersbelang te komen — zoveel mogelijk aan de wensen van het particuliere belang tegemoet te komen. Uiteraard moeten echter vele particuliere verzoeken worden afgewezen. Veelal betreffen deze afwijkingen verzoeken om een parkeergelegenheid voor één of enkele bepaalde zaken ten gerieve van hun klanten. Afgezien nog van de vraag of inwilliging van zulke verzoeken zou passen in de geldende regeling, die volgens de eisen van het algemeen verkeersbelang tot stand is gebracht, zien de verzoekers vaak één ding over het hoofd. Als het parkeren voor hun panden vrij gemaakt zou worden wordt daardoor allerminst gegarandeerd, dat de komende en gaande klanten daarvan zullen kunnen profiteren. Integendeel, de winkelier zal ervaren, dat de hele morgen en de hele middag alle betreffende parkeerruimte zal zijn ingenomen door willekeurige auto's. Dit is een logisch gevolg van het heersende gebrek aan voldoende parkeerruimte in de binnenstad. De winkelier zal dan zelfs voor aan- en afvoer van zijn goederen geen laad- en losgelegenheid voor zijn eigen zaak meer kunnen vinden en is dus nog verder van huis geraakt, of zo men wil van de wal in de sloot.

Sinds enige tijd zijn er in de belangrijkste winkelstraten, die zich daarvoor lenen, parkeerverboden voor langer dan een bepaalde tijd ingesteld. Hiermede hebben we dus beoogd de bestaande parkeergelegenheid in de winkelcentra van Willemstad op basis van redelijkheid te rantsoeneren onder de automobilisten, die voor het doen van één of enkele boodschappen in de stad, hun auto een poosje aldaar wensen te parkeren. Toen de politie gedurende enige weken controlerend (en verbaliserend) optrad inzake handhaving van dit systeem, bleek het zeer goed te kunnen werken en ook zeer goed te voldoen. Maar nu de laatste tijd door onvoldoend beschikbaar zijnd politiepersoneel zodanige contrôles achterwege zijn moeten blijven, wordt door tal van automobilisten de toegestane parkeertijd in erge mate overschreden, waardoor het effekt van dit op zichzelf aantrekkelijke rantsoeneringssysteem verloren dreigt te gaan. Het gemis aan voldoende parkeervelden ten behoeve van het langdurig parkeren werkt het gesignaleerde euvel natuurlijk sterk in de hand.

In het begin van mijn betoog heb ik reeds gesteld, dat „autorijden" in de ruime betekenis van het woord tevens het begrip „parkeren" inhoudt. Welnu, waar de Overheid het „autorijden" op de openbare wegen van Curaçao à piori als een geoorloofde zaak beschouwt, streeft zij er ook naar de Curaçaose wegen niet alleen te laten voldoen aan de rij-behoeften, maar ook aan de parkeerbehoeften, hoe groot de hierbij rijzende moeilijkheden door de reeds geschetste omstandigheden ook mogen zijn. Dat er voor ons parkeerprobleem ooit een Ei van Columbus zal worden gevonden, acht ik hoogst onwaarschijnlijk. Ik zie dit probleem als een voortdurende zorg, die een even voortdurende aandacht vergt.

Vooruitzien

Met ons, aardse stervelingen, verandert het leven op onze planeet en daarmede het aspect van ons verkeer. Een Hollands sprekende Fransman zegt: „Regeren is vooruitzien"; en als ik dan de toekomst inkijk, dan zie ik als in een nare droom nóg meer auto's in Willemstad, waarvan talrijke steeds maar rondjes rijden, kennelijk omdat de bestuurders op zoek zijn naar onvindbare vacante parkeerplaatsen in het stadscentrum. Dromen zijn dikwijls bedrog; het zij ook ditmaal zo. Maar dan verdient het toch de hoogste aanbeveling om thans op korte termijn en op radicale wijze de juiste verantwoorde voorzieningen te treffen ter leniging van de tegenwoordige en voor de toekomst nog erger dreigende parkeerplaatsennood in het tweedelige centrum van Willemstad. Geen maatregelen als het instellen van parkeermeters of van geld vragende parkeerwachters op thans bestaande parkeerplaatsen, geen verlening op ruime schaal van zg. N.P.-kruizen; immers deze maatregelen betekenen geen VOORZIENING in het heersende gebrek aan parkeergelegenheden, doch slechts een ANDERE VERDELING waarvan de rechtvaardigheid ernstig bestreden zou kunnen worden.

Dat nu gebeure wat weliswaar moeilijk en kostbaar is, maar desalniettemin nù nog bereikt kan worden: aanleg van enige parkeervelden van ruime capaciteit in of althans zo dicht mogelijk bij de drukke centra in Punda zowel als op Otrabanda. En dit gecombineerd met een redelijke rantsoenering van de overige parkeermogelijkheden in de drukke straten van Willemstad, op welke rantsoenering een op voldoende sterkte zijnd politie-apparaat het nodige toezicht zal uitoefenen.

De heer N. H. van Meeteren ontvangt uit handen van de heer Alex Salas, procuratiehouder van de firma Hubert Salas & Co., een cheque ad Bs 10.000.— afgegeven door Seguras Caracas N.V., Caracas. De heer van Meeteren is de gelukkige houder van een Bono Popular (Levensverzekeringspolis) van het No. 722, op welk nummer de prijs viel bij de trekking van 2 januari j.l.

Stichting voor hulp aan ongehuwde moeders

Als wij zeggen, dat het tehuis, dat wij willen gaan bouwen, op een capaciteit van twaalf meisjes is berekend, dan moet men dat goed verstaan. Het is moeilijk tevoren uit te rekenen hoeveel goedwillende aanstaande moeders er zijn en hoeveel gevallen rehabitabel zijn. Om ervaring op te doen, beginnen wij liever niet met een al te groot aantal.

Het plan voor het tehuis is echter zo geprojecteerd, dat het als het ware elastisch is. Door een zeer eenvoudige aanbouw wordt het een tehuis voor 24 meisjes. Ook bij de terreinkeuze is rekening gehouden met mogelijke uitbreiding. Wij binden ons dus geenszins met de begincapaciteit.

De Voorzitter

VAN HET FILMDOEK

„HELEN OF TROY"

Onder de titel „Helen of Troy" brengt Warner Bros. in CINELANDIA het mythologische lied van de Griekse epicus Homerus, de „Ilias", dat de slag van Troje en de heldendaden van de halfgod Achilles bezingt. Doorspekt met de bekende filmische ingrediënten heeft directeur Robert Wise een pakkend verhaal weten te creëren, dat meer de liefdesaffaire van de Trojaanse prins, Paris, met de schone Spartaanse koningin, Helena, als onderwerp heeft gekozen, dan de heldhaftige Achilles zelf.

Volgens de mythologie was Achilles onsterfelijk als half-god. Hij was niemand minder dan de zoon van de zeegodin Thetis en kleinzoon van de oppergod Zeus. Er is tweeërlei uitleg van de onsterfelijkheid van Achilles. De ene spreekt van het kind Achilles, dat door moeder Thetis op een stapel hete kolen gelegd was, vanwaar zijn vader hem op een zekere dag bij de hiel houdend bevrijdde. De meer populaire versie is echter, dat Thetis het kind Achilles in de wonder-rivier Styx doopte, hem daarbij bij de hiel beethield, zodat slechts die plek kwetsbaar was. Overigens zal men weinig over dit geval in de film zelf zien, die zoals eerder gezegd de romance in focus plaatst.

Prins Paris trekt met een galei soldaten naar Griekenland om de koning de vredesbedoeling van zijn volk mede te delen. Onderweg steekt een orkaan op, die het schip als een notedopje doet schommelen. De prins neemt het initiatief de zeilen neer te halen door in de mast te klimmen en wordt door de jagende wind in zee gesleurd. Op een stuk drijfhout weet hij de Spartaanse kust te bereiken, waar hij voor het eerst kennis maakt met de koningin. De romance en het ontvoeren van de koningin vormen het thema, waarop de film zijn schijnwerpers richt. In plaats van vrede aan Troje te brengen haalt Paris zich de wraak van de Griekse koning op de hals. De Trojanen houden stand en weten zelfs de Grieken hevige verliezen toe te brengen. Achilles houdt zich op de achtergrond omdat hij met de leider van de vloot, Agamemnon, op slechte voeten staat. Doch als zijn makker Patroclus, door de hand van de Trojaanse leider Hector, is gevallen, daagt hij deze tot een duel uit. Het duel eindigt in een overwining op Hector. De wrede Achilles sleept het ontzielde lichaam van Hector het slachtveld rond; dit kan de broer van Hector, Paris, niet aanzien. Hij roept de hulp in van Apollo, opdat zijn pijl de zwakke plek van Achilles kan vinden. De pijl treft het doel: Achilles' hiel, daarmee de machtige oorlogsheld voor goed buiten gevecht stellend. In de slotfaze brengt het houten „paard van Troje" de redding en wordt het Trojaanse Rijk uiteengeslagen. Deze film is in Cinemascope en Warner Color vervaardigd en grotendeels in Italië opgenomen.

„VERA CRUZ"

De langverbeide film „Vera Cruz", een Hecht-Lancaster-produktie, zal dit week-end in WEST-END voor een genotvolle tijdpassering zorgen. In Superscope en kleuren opgenomen krijgt men een indruk van de historische plaatsen ten tijde van de Mexicaanse Burgeroorlog (1866) - welke de omverwerping van het Rijk van Maximiliaan van Oostenrijk, die door Napoleon III van Frankrijk tot keizer van Mexico was aangesteld, ten doel had.

Dit spannende avonturenverhaal munt in vele opzichten uit boven de middelmatige films, die wij de laatste tijd gezien hebben door actievolle vertolking, welke de ruige vrijbuiters uit deze rolprent leveren, alsmede door het prachtige Mexicaanse landschap, dat uitgebuit wordt door de Superscope-optiek.

„Vera Cruz" is een door director Robert Aldrich met alle Hollywoodse confectiemiddelen verfilmde historie en deze speelt zich af in Mexico onder de regering van de ongelukkige Maximiliaan (G. Macready). Deze poogt een lading goud naar Europa te verschepen, waar dit goud moet dienen om soldaten te werven voor zijn leger. Een troep vrijbuiters onder leiding van Benjamin Trane (Gary Cooper) — deze door de avonturier Joe Erin (Burt Lancaster) voor het plan geïnteresseerd — wordt door de markies de Labordere (Cesar Romero) geëngageerd om het keizerlijke escorte te versterken. Lijnrecht tegenover dit plan staat de onstuimige Mexicaanse schone Nina (Sarita Montiel), die alle pogingen in werk stelt Trane over te halen aan de zijde van de rebellen onder aanvoering van Juan Suarez te strijden, echter tevergeefs. Op het bal op de vooravond van de tocht ontmoeten Trane en Erin de gravin Marie Duvare (Denise Darcel), die hen uitnodigt haar te vergezellen. Dat kan! Het wordt een andere aangelegenheid als zij op weg naar de havenplaats Vera Cruz zijn, en zij het goud gedrieën willen delen. De rebellerende Mexicanen steken er een stokje voor, zodat zij ijlings een schuilplaats zoeken in een fort. Als het fort door de patriotten van Suarez overvallen is, ontpopt Erin zich als een dief, die fluks met het goud er vandoor gaat. Overtuigd door het feit, dat het goud rechtens toekomt aan het volk, zet Trane de achtervolging in en slaagt erin hem op het spoor te komen. Het tweegevecht tussen Trane en Erin draagt een aanvullend karakter, waarvan ongetwijfeld de hoofdschotels zijn de intriges en revolte strijd van Mexicanen tegen Franse soldaten in deze rolprent van United Artists.

Voor de rest is deze boeiende film doorweven van de onvermijdelijke steek-, knal- en knokpartijen, die niet storend werken op mensen met stalen zenuwen en alles met een korreltje zout weten te nemen.

Wereldkampioenen willen niet naar MELBOURNE

Opmerkelijke beslissingen van Moens en Boysen

Grote gebeurtenissen werpen haar schaduwen vooruit. in het geval van de Olympische Spelen te Melbourne, waar wij in deze brief over willen schrijven. zijn deze schaduwen van donkere, ja, men zou haast zeggen van dreigende aard. Het gaat er namelijk op lijken, dat de Spelen hun aantrekkingskracht op de grote sportfiguren beginnen te verliezen. En de oorzaak daarvan? Het warme klimaat in Australië, maar vooral ook het bekende dualisme in de sport: de tegenstelling amateur-professional of zo men wil schijn-amateur contra professional.

Onlangs brachten enkele vooraanstaande Hongaarse athleten met hun trainer een bezoek aan Melbourne. De bedoeling hiervan was na te gaan, welke invloed klimaatsverandering heeft op de conditie van athleten. Men weet dat de veelvuldige wereldrecordbreker Iharos daar enkele malen werd verslagen en de reis over het geheel genomen niet zo best verliep voor de Hongaren. Hun trainer is bij zijn terugkeer in Europa opmerkelijk openhartig geweest. Opmerkelijk, omdat leidende sportfiguren uit de landen van Midden- en Oost-Europa nu niet bepaald spraakzaam kunnen worden genoemd.

De Hongaarse trainer meende, dat het voor Europese sportmensen vrijwel onmogelijk zal zijn te Melbourne hun topvorm te bereiken, omdat de overgang te groot is. Wereldrecords verwacht hij daarom ook niet, noch van Europeanen noch van Amerikanen, omdat zij niet gewend zijn in november aan wedstrijden deel te nemen en hun lichaam daarop niet is ingesteld.

Deze mening hield een waarschuwing in, die, naar het zich laat aanzien, ook ernstige gevolgen zal hebben. Kort nadat de Hongaren waren teruggekeerd en men kennis had genomen van hun bevindingen, verklaarde de Belgische hardloper Roger Moens plotseling, dat hij had besloten niet deel te nemen aan de Olympische Spelen. Als werelrecord houder op de 800 meter is hij de enige Belgische sportman, die bij de Spelen kans heeft op een Olympische medaille en men zal begrijpen, dat dit in België als een bom insloeg. Men probeerde Moens van gedachten te doen veranderen, maar hij wees elke inmenging af.

Intussen werd hij in zijn land gekozen tot „sportman van het jaar" en in het raadhuis te Brussel werden hem de bij deze onderscheiding behorende versierselen uitgereikt door de adjudant van de koning. in tegenwoordigheid van vele vooraanstaande figuren.

Men deed net, alsof niemand iets wist van Moens' besluit en men sprak de hoop uit, dat hij te Melbourne zijn land eer aan zou doen. In zijn dankwoord echter kwam Moens daarop terug en wat hij zei, trof de gehele Europese sportwereld als een vuistslag. „Indien ik naar Melbourne zou gaan", aldus Moens, „zou geheel België al bij voorbaat rekenen op een gouden medaille. En men zou er niet alleen op rekenen, maar men zou het in feite van mij eisen. Mijn taak zou daardoor aanzienlijk verzwaard en bijna onmogelijk worden. Het zou onder deze omstandigheden dan alleen zin hebben om te gaan, wanneer ik in de gelegenheid werd gesteld mij tot het uiterste voor te bereiden en ik de beschikking kreeg over alles, wat voor een dergelijke topprestatie nodig is. Maar daar wij in België nog niet zo ver gevorderd zijn met de sportbeoefening om dit mogelijk te maken. zie ik mij genoodzaakt, af te zien van deelneming aan de Olympische Spelen. Deed ik het toch, dan zou het voor mijzelf en voor het gehele Belgische volk een geweldige teleurstelling worden."

Geen gelijke kansen

Nauwelijks waren deze woorden tot de Europese pers doorgedrongen, of de Noor Audun Boysen, wereldrecordhouder op de 1000 meter, liet weten, dat ook hij had besloten niet naar de Spelen te Melbourne te gaan! Hij motiveerde dit besluit met er op te wijzen, dat de Spelen te laat in het jaar vallen, vooral voor Scandinavische athleten. Deze motivering kon e... ... dat Boysen zich had laten beinvloeden door de verklaringen van de Hongaarse trainer, maar hij zei nog meer: „Als ik zie, hoe Amerikanen en Russen zich voorbereiden op de Spelen, verlies ik alle belangstelling voor wedstrijden met internationale topfiguren!

Gezien hun pertinente verklaringen moet men dus aannemen, dat Moens en Boysen niet naar de Spelen te Melbourne zullen gaan. En wie daar terdege nota van neemt, komt tot de conclusie, dat zij zich benadeeld voelen ten opzichte van Amerikanen en Russen.

Nederlandse Sportbrief

Moens en Boysen bedoelen te zeggen. dat zij bij hun voorbereiding geen gelijke kansen krijgen en dus in de Olympische wedstrijden ook geen gelijke kansen zullen hebben. En als twee wereldrecordhouders. die tegenstanders uit alle landen hebben ontmoet, dit zeggen en op grond daarvan tot zo'n ver-strekkend besluit komen. dan wordt het ten hoogste tijd voor de gehele internationale sportwereld zich te bezinnen op de huidige stand van zaken en de status van de deelnemers aan de Olympische Spelen. Dan wordt het bovendien ten hoogste tijd zich te gaan afvragen, of te Melbourne wellicht voor de laatste maal Olympische Spelen met een Olympische eed enz. zullen worden gehouden en hoe de Spelen er dan in de naaste toekomst uit zullen zien....

De aanhouder wint

En intussen traint Janus van der Zande....

Men zal zich herinneren, dat Janus van der Zande bereid was zijn bakkerij van de hand te doen om zich een plaats te veroveren in de Nederlandse Olympische ploeg. De bakkerij liet hem niet voldoende tijd voor training en zijn amateurstatus liet niet toe, **dat hij op kosten van de Athletiek** Unie of het Olympisch Comité voor enkele uren per dag een plaatsvervanger aanstelde. Janus solliciteerde daarop bij het gemeentebestuur van zijn woonplaats naar de vakante betrekking van gemeentebode. Hij werd echter afgewezen. Een ander werd in die functie benoemd.

Maar de man die in zijn plaats werd benoemd. viel, tijdens lichte werkzaamheden aan een raam, naar buiten en was op slag dood.

Andermaal solliciteerde Janus van der Zande en weer werd hij afgewezen. Maar thans heeft het gemeentebestuur hem benoemd tot incasseerder van de huren der gemeentewoningen Een betrekking, die Janus in staat stelt elke dag enkele uren te trainen, ... kan regelen. Hij houdt zelfs nog tijd over als knecht brood rond te brengen uit de bakkerij, die hij heeft verkocht!

Honkba

De Kon. Ned. Honkbal Bond is toegelaten tot de Europese Honkbal Federatie. Men weet, dat Nederland om financiële redenen nog geen aansluiting had gezocht, maar dat een speciale commissie deze redenen heeft opgeheven. Toen Nederland geen lid was, mocht het geen interlandwedstrijden meer spelen tegen België of Frankrijk, die wel lid waren. Logisch, niet waar? Maar nadat Nederland in de algemene vergadering van de federatie als lid was aanvaard, vroegen de afgevaardigden van de KNVB toestemming voor het spelen van interland-wedstrijden tegen Engeland, dat geen lid is.

Het werd goedgekeurd, heel goed zelfs, want zo'n wedstrijd is een mooie propaganda voor de honkbalsport!

B. M. Schilperoort.

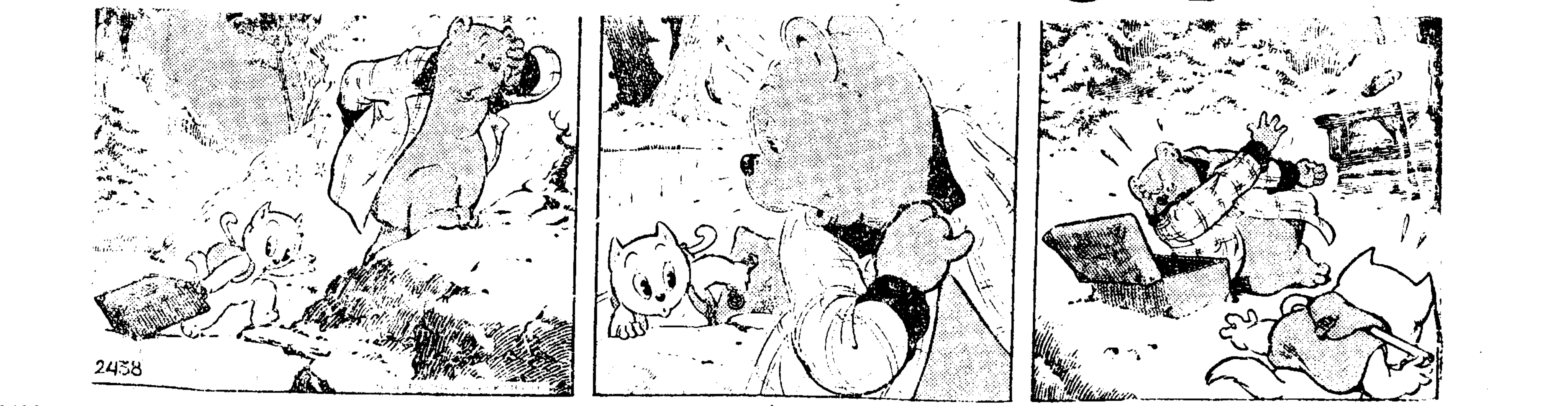
Winnaar van BWIA-prijs naar Trinidad

Jamaica. - De heer R. M. Nettleford, winnaar van de eerste door de British West Indian Airways aangeboden jaarlijkse prijs aan de „mannelijke student van het jaar" van de Universiteit heeft onlangs een bezoek gebracht aan Kent House. De prijs gaf hem aanspraak op een gratis vliegtuig-passage van de B.W.I.A. naar welk land van het Caraïbisch gebied ook, en hij koos Trinidad. De heer Nettleford trok in october 1953 een beurs van de overheid van Jamaica om aan de Universiteit daar te lande te studeren en studeert thans geschiedenis. Hij is voorzitter van het genootschap voor geschiedenis en groepsleider van de dans- en gymnastiek-club.

Jaarlijks worden prijzen beschikbaar gesteld voor de mannelijke en vrouwelijke student van het jaar en de prijswinnaars worden geselecteerd uit de drie faculteiten van de Universiteit op grond van prestaties bij hun studie, hun activiteiten buiten hun studie aan de Universiteit en hun karakter.

De Italiaanse televisie is reeds druk bezig proefopnames te maken van de schaatswedstrijden in Cortina d'Ampezzo, alwaar op 26 januari de Olympische Spelen zullen beginnen. Alle belangrijke wedstrijden zullen in geheel Europa op de T.V. schermen te zien zijn. Op de foto: In het mooie stadion probeert een T.V. cameraman de voorbij flitsende schaatsenrijders „bij" te houden.

TOM POES en het slaag-systeem

2438 — Heer Bommel richtte zich moeizaam op. Geheel bezeerd en overmand door een diepe beroering strompelde hij naar de wal en hees zich op de oever. ....

...Tom Poes wist niets beters te doen, dan de koffer te pakken en achter hem aan te zeulen. Maar bij de walkant gekomen kon hij niet verder. De koffer was te zwaar om zover omhoog te tillen, hoe hij ook zijn best deed. ... .

„Heer Ollie!" riep hij. ....

„Huh?" bromde heer Bommel, opschrikkend uit diepe gedachten. Hij wendde zich met een doffe blik om en monsterde zijn jonge vriend. die daar op het ijs stond te tobben.

„Ik kan de koffer niet op de wal tillen!" zei Tom Poes. „Hij is te zwaar voor mij. Door dat stuk succes-kwarts, denk ik."

Heer Ollie trok de bagage met een logge beweging op de oever en staarde er huiverend naar. Toen verscheen er plotseling een denkende trek op zijn verstijfd gelaat.

„Succes-kw-kwarts!" herhaalde hij. ..

„Die steen!" zei Tom Poes ongeduldig. „Dat stuk druipsteen, dat U succes zal brengen! U weet wel!"

Nu maakte een grote woede zich plotseling van de geslagen heer meester. Grommend knipte hij de koffer open, greep de rotspunt en wierp die met grote kracht over zijn schouder.

„Succes!" loeide hij. „Geluk! Bah! Dat is voor een heer niet weggelegd! Dat misselijk stuk grotdruipsel heeft mij alleen maar ongeluk gebracht. Weg er mee!" ....

Het was duidelijk, dat heer Ollie's geloof in de wensgrot geheel verdwenen was. Maar let op! Soms komen wensen op de meest onverwachte manier toch nog uit........

Herinneringen aan de „groei"-periode van het Curacaose voetbal

Ook zonder trainer fonkelden sterren aan voetbal-firmament

Het was kort na het bezoek van de Nederlandse voetbalploeg in 1954 dat in ons Curaçaos voetbalwereldje het praatje de ronde deed dat de nationale ploeg in 1956 naar Europa zou gaan. Het was een praatje in vragende zin. Mogelijk stond in die tijd het zilveren klokje van Ir Hopster toevallig op dat jaartal met als gevolg dat zacht verlangend geluid van de kanshebbers. Maar 1956 lag nog ver achter de horizon zo dat het praatje van lieverlede insluimerde.

Op de avond van het vertrek van de Antilliaanse sportploeg naar Mexico werd er toch weer over gesproken, wat voor Heyliger aanleiding was de vraag te stellen: denkt u dat ik daar nog bij zal zijn. Vanzelfsprekend bleef die vraag onbeantwoord. Mogelijk heeft Heyliger nadien zelf antwoord gegeven op zijn vraag daar later zou blijken dat de Mexicoreis zijn laatste C.V.B. reis zou zijn. Toch kunnen wij dat moeilijk aannemen want een ster die Heyliger op de rechtsbuitenplaats doet verbleken is voor zo ver wij weten nog niet verschenen. Na die Mexicoreis stond iedereen, voor- en tegenstander van Heyliger bij het eerstvolgend buitenlands bezoek aan Curaçao dan ook verbaasd met vragend wijd open ogen waarom „de" rechtsbuiten van Curaçao, ofschoon het nog lang geen 1956 was, buiten de internationale lijnen stond in plaats van er binnen. Met Heyliger verdween ook Vlinder van het internationaal voetbaltoneel. Voor sommigen was die teleurstellende verrassing nog niet groot genoeg en zij vroegen zich af waarom men Krips niet nam voor de linksbuiten plaats want volgens hen was Krips nog steeds „de" speler op „die" plaats.

Intussen vielen de resultaten tegen de Engelse ploeg niet tegen. Integendeel iedereen was tevreden al werd er niet gewonnen. Des te teleurstellender waren de nederlagen tegen de Franse ploeg die men niet zo hoog had aangeslagen. En over de trainingen tegen Aruba zwijgen we maar. Het gevolg was een mineurstemming die men langs het „lijntje" en buiten de stadionmuren kon beluisteren. En de tocht naar Honduras stond voor de deur. Er waren er die weinig vertrouwen meer hadden in een succesvol resultaat van onze jongens. Weer anderen mopperden omdat men naar hun mening niet de beste krachten had opgesteld tegen de twee Europese ploegen, zodat ze geen oordeel konden vormen over de sterkte van „de" nationale ploeg. Weer anderen waren het er niet mee eens, omdat Heyliger en Vlinder niet op de passagierslijst voor Honduras waren geplaatst. Er waren er echter ook bij, bij wie, niettegenstaande de teleurstellende resultaten het vertrouwen in de ploeg ongeschokt was gebleven en die er tevens op rekenden dat onze jongens op de eerste plaats het brevet voor sportiviteit zouden meebrengen. Deze laatsten zijn in het gelijk gesteld want we weten het allen: de tocht van Da Cunha met zijn Curaçaose jongens werd een succesvolle tocht.

Het heimwee......

In diezelfde tijd dat onze ploegen tegen de Fransen faalden, was het gemopper van sommigen niet alleen tegen spel en spelers maar ook Da Cunha kreeg zijn deel. Men kon zich maar niet verenigen met het systeem van de trainer. Met heimwee in het hart dacht men terug aan vroeger, aan de tijd van Mundo Nobo.

Men sprak met genoegen over de oudg garde, over de tijd toen de Curaçaose speler nog zijn eigen spel kon spelen. Of dat een bepaald Curaçaos systeem was, laten we in het midden. maar systeem of geen systeem, er werd daar op het knusse veldje van Mundo Nobo waar de kijklustigen a.h.w. met hun neus tegen het voetbaltoneel stonden, met volle teugen genoten wanneer de clubs bezig waren. Hoe werd de troep langs het lijntje niet opgezweept door het lange lijnenspel waarvan men door ondervinding wist dat het verrassingen inhield. Verrassingen die meestal door de verdedigingen met malse trappen werden kapot gespeeld en soms zo radicaal dat de bal een bezoek bracht bij de buurtbewoners en zo maar ongevraagd door het open raam de kamer binnen wipte.

Velen van de kijklustigen kwamen van verre, van de Pundakant, van Pietermaai en zelfs waren er die hun woonstede hadden aan de voet van de Kintjan. Het spel op het gemoedelijke Mundo Nobo trok hen zo sterk dat ze zich de moeite getroostten te voet, want kleine of grote bussen waren er nog niet, de berg Altena te nemen en de lange weg van 45 en 60 minuten tweemaal af te leggen om een wedstrijd van 2 x 30 minuten bij te wonen.

Natuurlijk waren er in die tijd ook uitblinkers, waren er sterren. Met een greep uit die sterrenpracht zouden we kunnen vragen: wie leerde de centrale figuur van Jong Holland de populaire Alex Sentiago het voetbalspel? Wie leerde G. Pardo met de bal goochelen als geen ander om dan tot besluit van die harde genadeloze treffers te plaatsen? Wie had er meer succes met zijn kopstoten (en vuist!) in het vijandelijk doel dan Michel? Wie maakte van de altijd lachende dribbelaar Boyé de succesvolle schakel in de rood wit blauwe ploeg? Wie maakte van Zeppelin, Fayo en Copra zulke gevreesde aanvallers? En waar haalde het nationale backstel Hollander-Maduro zijn defensie-talenten vandaan? En als we nog eens terugdenken aan de sterren die de plaatsen innamen van de verbleekte sterren hierboven aangehaald dan komt vanzelf weer voor de geest de schittering van spil Mercera. Wie maakte van „Looy" zoals hij in de volksmond genoemd wordt de grote voetbalarchitect met zijn schone lange lijnen spel? Wie maakte van de SUBT-voorhoede uit die jaren de fenomenale aanvalslinie als Curaçao er nimmer een gekend heeft? Wie maakte van Heyliger een Matthews in 't klein en van Giribaldi de beste voetballer van Curaçao. Wie bracht Hato het keepersvak bij en wie maakte van Matrona evenals Antoine Maduro dat was, het veelzijdig talent op voetbalgebied? In zijn jongensjaren speelde Matrona zijn talenten al uit met de junioren en B-klassers met wie hij samen woonde. Hij trainde op een voor de jongens prettige aantrekkelijke wijze zo dat ze graag naar hem luisterden en telkens weer naar de training verlangden. En als Matrona bezig was met een voetbalpraatje hing heel de voetbalkring aan zijn lippen. En thans na ruim tien jaren hangt voetballend Scherpenheuvel weer aan zijn lippen.

We hebben hier uitsluitend Curaçaose sterren aangehaald. Zo zouden wij ook een greep kunnen doen uit de sportvereniging Asiento en het Surinaamse Transvaal. Beide verenigingen behoorden in die oude tijd ook tot de sterkste verenigingen in C.V.B. verband. Wat stond het publiek niet met angstig kloppend hart langs het lijntje wanneer de Curaçaose favorieten een nederlaag dreigde tegen het sterke Transvaal. De aanmoedigingskreten smoorden hun in de keel van de zenuwen. En wat heeft het publiek in die tijd niet genoten van de prachtploeg Asiento. In dichte drommen trok men naar „De Hoop", de onaangename parfum van de Isla trotserend. En later naar post 6 naar het prachtig gelegen sportveld waar het telkens weer een genot was de Shell-mensen aan het werk te zien met „hun systeem".

Nog vroeger

Men zou nog verder terug kunnen gaan in de Curaçaose voetbal-geschiedenis die we de „eerste periode" of misschien nog beter de „pioniers periode" van de C.V.B. kunnen noemen. Die periode hebben wij niet gekend maar toen moeten er ook al sterren zijn geweest, want het jubileumboek van de CVB spreekt van de „beroemde" vereniging „Sparta" en het heeft een vertelling over een toernooi van het Curaçaose elftal naar Haiti, Jamaica en Sto. Domingo.

Dezelfde sympathieke Alex Sentiago die we hier boven reeds aanhaalden kan over deze reis ook meepraten evenals de favoriet keeper van het Curaçaose publiek Juan Lampe die in zware partijen zo triomfantelijk aan de lat kon gaan hangen wanneer er een kolossale kanjer van een kogel rakelings over de lat suisde. Zo'n vertoning mocht het publiek wel van „zijn" keeper.

Mogelijk dat trainer Da Cunha ook heel even tijd zou hebben gehad voor een klein kort lachje wanneer hij Juan Lampe als een draaiende kurketrekker aan de lat had zien zweven. Wij geloven echter niet dat zulk soort grapjes in zijn voetbalschool gedoceerd worden al zijn er onder onze vele goede keepers en spelers wel eens die het heel mooi willen doen.

Da Cunha heeft in de tijd dat hij onze jongens onder handen heeft een paar ploegen klaargemaakt die op eigen en vreemde grond al verschillende mooie successen hebben behaald. En al zijn er dan voetbalenthousiasten die de smaak van het Da Cunha-systeem nog steeds niet te pakken hebben, de meesten zal toch wel genieten wanneer „Kapitan" er nijdig doorheen tracht te komen, en „Por" van die schone namaaksels van Matthews tracht te vertonen, en „Shon Ma" met zijn sportieve vaardige voeten een succesvol fijn goocheltoertje laat zien, en „Angua" er op uit is met zijn lange benen een prik te plaatsen in de roos, en „Mooi" met zijn mokers op de poort hamert en „Gein" een gijntje uithaalt, en „Fêfê" op schone schoolse wijze de vijandelijke aanval breekt, en de „leeuw van Otrobanda" zijn kunsten laat zien.

We kunnen hier de vele sterren of uitblinkers waarvan de glans vanzelfsprekend verschillend is, niet allemaal de revue laten passeren. Evenals uit de oude garde hebben we maar een greep gedaan. En al is het Da Cunha-systeem ook niet voor honderd percent onze smaak, wij wensen dat Curaçao in de toekomst nog vele successen zijn weggelegd met een steeds groeiende kwaliteit van en sportiviteit in het spel.

Frater Tharasius.

Ook Ananas-cultuur in Puerto Rico

Puerto Rico. - Te Puerto Rico is er 83.000 „cuerdas" (60.610 acres) land dat voor de ananas-teelt geschikt gemaakt kan worden. volgens een studie die door de sectie planning van de afd. Landgebruik van 't departement van Handel en Landbouw werd verricht. Momenteel staat minder dan 5 percent van dit land onder ananas-cultuur.

Een Bestuursraad verstrekt credietfaciliteiten aan planters die dit gewas wensen te telen. Bovendien heeft de bestuursraad beloofd de hele oogst op te kopen.

In Hamar (Noorwegen) trainen de Nederlandse deelnemers aan de Olympische winterspelen. De schaatsenrijders Maarse en v.d. Graaf trekken hun baantjes, terwijl trainer Holleboom (achtergrond) aanwijzingen geeft.

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEMLANDT

26

De tongen kwamen pas los, toen de drie mannen bij het knappende houtvuur zaten, maar hun ongeduld om elkaars nieuws te horen was zo overweldigend, dat niemand het antwoord op gestelde vragen afwachtte of gaf. Gérard, altijd de meest beheerste, hief de hand op om stilte te verkrijgen in de chaos van woorden.

„Als we nu eens eerst gingen dineren! Daarna hebben we de hele avond voor ons. Want vanavond blijf je logeren, oude zwerver! En wat ons aangaat, kan je ook verder je tenten in dit huis — dat overigens jouw eigendom is geworden sedert je laatste bezoek — opslaan zo lang je verkiest."

„Maar Gérard......" viel Eugène hem in de rede. „Eerst moet Helmstra ons toch even onder een borrel vertellen, hoe hij nu juist vanavond, precies dertien jaar na die gedenkwaardige laatste bijeenkomst, hier is komen binnenvallen. Ik zou geen hap naar binnen kunnen krijgen, omdat mijn begrijpelijke nieuwsgierigheid alle ruimte opeist!"

De Hollander lachte. Zijn vroeger reeds schrale gestalte was op ontstellende wijze vermagerd. Diepe groeven doorsneden zijn tanige gelaat en de opvallende lichte ogen stonden nog eens zo raadselachtig in donkere kringen. Met een licht bevende hand nam hij zijn glas en dronk met een hoofdknikje de broeders toe.

„Het antwoord op je vraag is gauw gegeven, Eugène. Ik weet niet, of jullie mijn vele brieven hebben ontvangen, waarin ik alle bijzonderheden beschreef van de onafgebroken jacht op Mikailian. Laat ik even teruggaan tot midden 1939, toen ik tijdens een kort bezoek aan San Francisco in contact kwam met twee vertrouwde medewerkers uit de eerste wereldoorlog, die ten behoeve van de Engelse Secret Service een kleine organisatie hadden opgebouwd om in de Pacific berichten te verzamelen en te controleren. Ik sloot me bij hen aan, omdat ik er vrij zeker van was, dat Mikailian als agent optrad voor een Amerikaanse firma met een erg Germaanse bijsmaak, die op grote schaal wapens naar Zuid-China smokkelde. Vóór de aanval op Pearl Harbour zat ik in Manilla waar ik mijn hoofdkwartier had gevestigd, om een verbinding met Hongkong veilig te stellen, voor het geval Japan de zijde van Duitsland zou kiezen. Toen de Jappen in de Philippijnen landden, kon ik niet meer wegkomen. Ze waren ingelicht over mijn activiteit en ik verwachtte niet anders dan dat ik zou worden geëxecuteerd. Maar ze transporteerden me naar Korea en daar zat ik nog in het concentratiekamp, toen de Russen kwamen. Ik had geen papieren; die waren mij door de Jappen afgenomen. Hoe ik ook de Russen ervan trachtte te overtuigen, dat ik als eerlijk Nederlands handelaar in de Philippijnen door dat Nippon was geïnterneerd, het hielp niets. Ze keken me met nietszeggende ogen aan en lieten me praten, ofschoon mijn Russisch volkomen verstaanbaar voor hen moet zijn geweest. Op een goede dag werd ik voor een soort tribunaal gebracht. Daar stond als bewijs van overtuiging voor mijn schuld een keurig koffertje op tafel, waarop mijn naam, zoals de Jappen die verminkten, in Japanse lettertekens was geschilderd. Het was de eerste maal, dat ik het ding onder de ogen kreeg, maar het hielp me niets of ik mijn Russische rechters daarvan trachtte te overtuigen. Ze hielden vol, dat er voor mij compromitterende papieren in hadden gezeten. Twee dagen later werd ik met een transport gevangenen naar Irkoetsk doorgezonden. Met vijftig andere stakkerds stuurde men mij de eindeloze bossen in om hout te kappen. Hoe we daar geleefd hebben, zal ik jullie wel eens een andere keer vertellen. Nog iedere dag verbaast het mij, dat er nog iets van mij was overgebleven, toen ik, nu vier maanden geleden. bij onze hoofdbewaker moest komen. Met een grijns, alsof hij me een goeie mop vertelde, maakte die mij duidelijk, dat mijn tewerkstelling op een vergissing berustte en dat ik naar het Westen zou worden opgezonden. Ik hield mij groot en zei: Nitschewo! De volgende dag ging ik op transport en via Moskou, Finland en Zweden belandde ik eindelijk meer dood dan levend in Nederland. Mijn huis in Wassenaar werd door vreemden bewoond. Fatsoenlijke mensen overigens, want ze betaalden mij prompt de huur over vijf jaren. Mijn meubilair zag er goed onderhouden uit en ik maakte er geen bezwaar tegen, dat de mensen voorlopig in mijn woning blijven. Mijn plan was toch hier naar Lugano te komen om een poosje uit te zieken. Ik had weinig hoop jullie terug te vinden... Enfin, na eindeloos gescherm met paspoorten mocht ik eindelijk Nederland verlaten. Vanmorgen vroeg kwam ik hier aan en hoorde van notaris Baur, dat jullie levend de dans waren ontsprongen en weer hier op de piazza woonden. Het leek mij grappig mijn komst tot dezelfde tijd uit te stellen als waarop ik dertien jaar geleden bij jullie aanbelde... Voilà tout!"

Aan tafel moesten de vrienden elkander telkens vermanen toch ook eens iets te eten en niet bij voortduring het woord te voeren. Zij lachten hartelijk, toen de omvangrijke briefschrijverij naar de gevangenis ter sprake kwam.

„Weet je", zei Eugène, „ik denk nog dikwijls met oprechte waardering terug aan die goeie directeur. Hij leefde zó met je mee, dat hij je fantastische avonturen bijna even letterlijk uitspelde als wij. Soms kon hij met zo'n hunkering in zijn stem zeggen, hoe het hem speet, dat hij geen vermogend man was.... Hij zou er zijn baantje aan hebben willen geven om je behulpzaam te zijn in je opsporingen van die arme jongen, die wie weet waar in ellendige omstandigheden verkeerde. Hij was zelf een oud-politieman en was er van overtuigd, dat jullie samen een goede kans van slagen zouden hebben".

„Met dat al", merkte Gérard sober op, „loopt Mikailian nog steeds vrij rond".

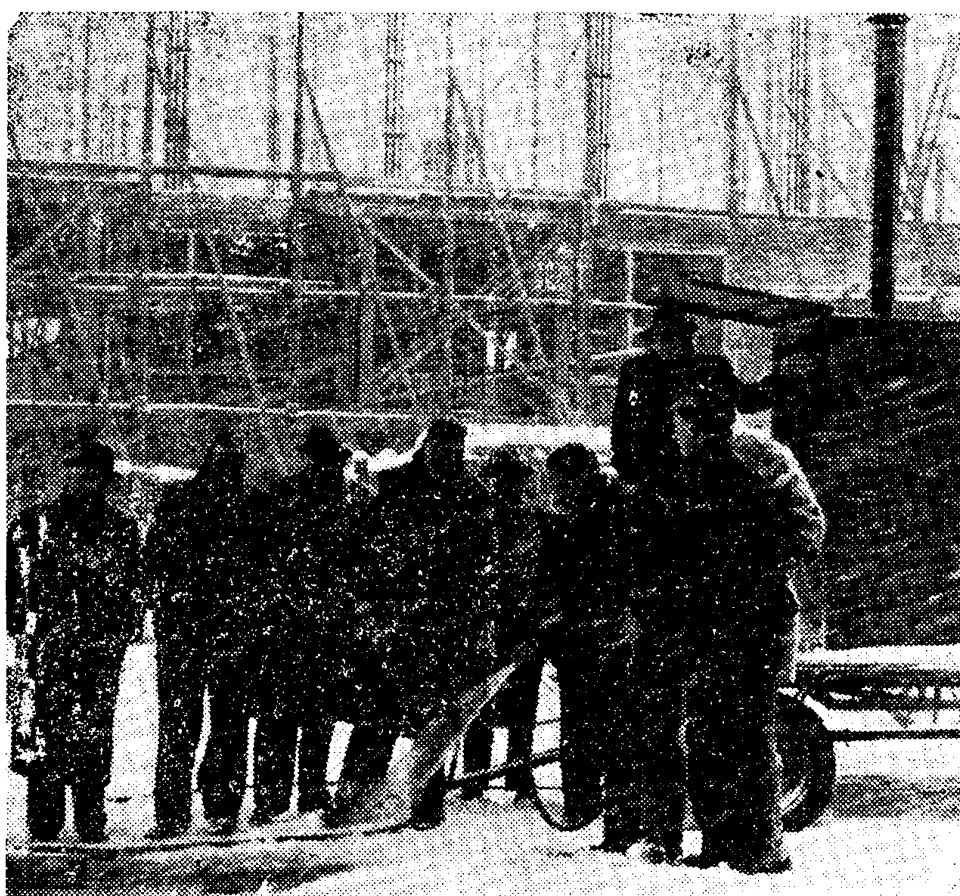
„Zo lang het duurt...!" Helmstra scheen zijn aanvankelijke vermoeidheid te hebben afgeschud en sprak met zijn oude vuur. „Ik blijf hier graag een poosje logeren. Lugano ligt centraal en biedt een goede gelegenheid rechts en links oude contacten te vernieuwen. Ik heb nu vóór alles een paar maanden rust nodig om op mijn verhaal te komen en er is dus alle gelegenheid voor uitwerking van een plannetje, dat ik in de beroerdste ogenblikken van mijn gevangenschap heb uitgebroed...

(Wordt vervolgd)

„AMIGOE"-wereldnieuws in beeld

Op een besneeuwd exercitieveld in Andernach, West-Duitsland, worden de recruten van de nieuwe Wehrmacht door ervaren officieren ingewijd in de geheimen van het „model"groeten, marcheren en „plaats rust" staan.

De aannemers firma N.V. Habo te Den Haag heeft onlangs voor het eerst op een bouwwerk aan de Sportlaan een z.g. „warmwaterkanon" in gebruik genomen om het bouwterrein sneeuwvrij te spuiten. Dit kanon is het eerste en het enige dat in Nederland in gebruik is.

Terwijl hij bezig was met het bakken van koekjes en pasteien, hoorde de banketbakker Robert Nerzig uit Rennes, dat hij in de Franse Nationale Ver ring was gekozen als afgevaardigde van de Poujadistische partij.

Onlangs werd in Londen de Philadelphia Franklin-medaille uitgereikt aan Sir Winston Churchill. Deze onderscheiding wordt verleend aan hen die na de oorlog het meeste hebben gedaan voor de bevordering van het begrip tussen de verscheidene nationaliteiten. Ook Mevr. Eleanor Roosevelt kreeg deze medaille toegewezen. De medaille werd ontworpen door Sir Jacob Epstein ter gelegenheid van de 250-ste geboortedag van Benjamin Franklin op 17 januari 1706. Foto: De burgemeester van Philadelphia, Joseph Clark overhandigde de medaille aan Sir Winston Churchill. In het midden de ontwerper: Sir Jacob Epstein.

Na hun scholing in Engeland zijn vier piloten van de „Air-Austria", de nieuwe Oostenrijkse luchtvaart maatschappij, in dienst getreden van de K.L.M. om aldaar routine op te doen met verschillende vliegtuigtypes, die ook door de „Air-Austria" zullen worden gebruikt. Voor hun vertrek met de „Prinses Margriet" van het vliegveld Wenen-Schwechat poseerden de vier piloten v.l.n.r. Dieter Lukesch, Kurt Capesius, Alexander Raab en Herbert Wagner met Staatssecretaris Dr. Bock voor de talrijke fotografen.

De 18-jarige jeugdschaakkampioen Frits Roessel uit Amsterdam deed het stekend in het Hoogovenschaaktournooi, waar hij na zijn overwinning op Joegoslaaf Matanovic de derde plaats bezette.

Een dezer dagen hielden de Ministers Beyen en Luns ten Den Haag een Nieuwjaarsreceptie. Een der eersten die kwamen gelukwensen waren de Pakistaanse Ambassadrice Liaquat Ali Khan en de vrouw van de eerste secr. van de ambassade van Pakistan Mevr. Salman Ali (links).

Na het aftreden van Clement Attlee berust de leiding van de Engelse Labour Party bij Mr. Hugh Gaitskell. We zien hem hier met zijn vrouw en twee dochters Julia (16) en Cressida (13).

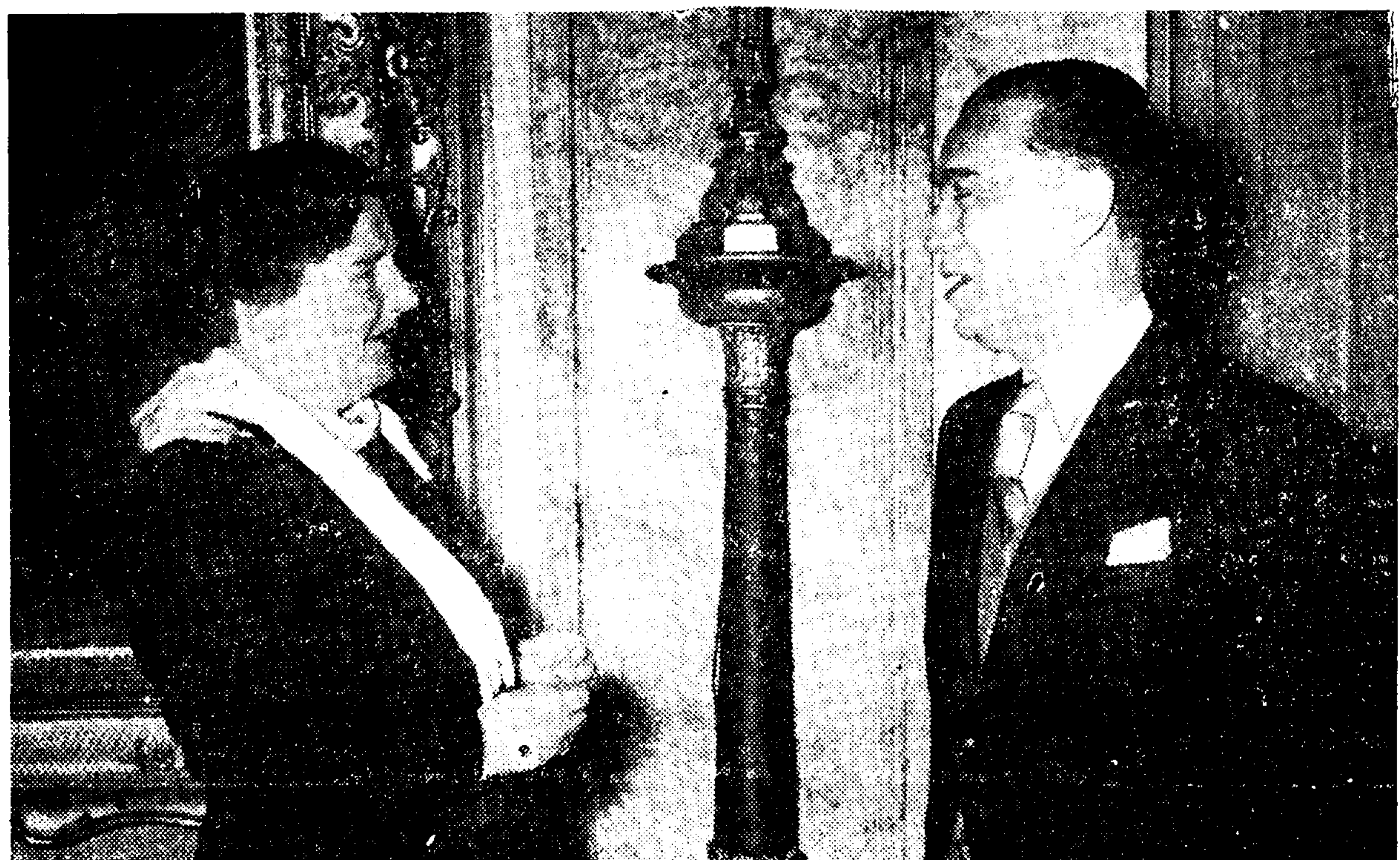

Deze voerman vergat niet dat zijn trouwe viervoeter door de gladde wegen veroorzaakt door de aanhoud sneeuwval, in moeilijkheden zou kunnen geraken en zette hem meteen „op scherp".

★

Om enigszins uit te rusten van de korte maar hevige verkiezingsstrijd in Frankrijk bracht Pierre Mendes France een korte vakantie door in het wintersport plaatsje Megeve. P.M.F. in zijn skipak tijdens een wandeling in de sneeuw op de gevoelige plaat vastgelegd

Een dezer dagen ontving Koningin Juliana, op het paleis Soestdijk, de nieuwe President van Brazilië Kubitschek, die een eendaags bezoek aan Nederland bracht.

Kort geleden werd op de Amsterdamse universiteit het eredoctoraat verl aan Adriaan Pelt. Professor mr. W. C. Vegting reikte namens de senaa bul uit aan Adriaan Pelt.

Paul Diaz als Poeppie de Eerste Prins Carnaval van ARUBA

Acht candidaten steken elkander met dwaasheden de loef af

Oranjestad. — Het Carnavals Comité 1956, onder voorzitterschap van de gangmaker Eric Arends van Tivoli Club, kwam gistermiddag om 6 uur uitgedost en wel, en met de vereiste zotte stemming in Club Watapana bijeen, om Prins Carnaval 1956 te kiezen. De candidaten hadden plaats genomen in een halve cirkel voor de verkiezingstafel: ieder van deze jongelieden, afkomstig van een zevental clubs, waren stuk voor stuk zot genoeg om voor de titel van Prins der Zotternij in aanmerking te kunnen komen.

Voorzitter Arends hield eerst een voorwoord, waarin hij het bestuur van Club Watapana dank bracht, voor het belangeloos afstaan van de club voor deze belangrijke vergadering. Acht van de tien candidaten waren opgekomen en alle acht moesten hun woordje doen om hun sollicitatie kracht bij te zetten. De een deed niet onder voor de ander en mede door de aanwezigheid van Prins Carnaval 1955, Casparito de Eerste, die zijn ondeugende streken van het vorige jaar nog lang niet vergeten was, was het een en al rumoer. Iedere schaterlach was de voorloper van een volgende en dit... om nam de verkiezing bijna twee uur in beslag.

Toen dan ten slotte alle prinsen in spé de ene gekheid na de andere had uitgekraaid, nam commissaris Juan Francisco Croes na enige vergeefse pogingen het woord en noemde het een grote eer de namen van de candidaten voor Prins Carnaval voor het Gerecht in Zoveelste Aanleg te mogen noemen. Hij bracht dank aan het Comité Carnaval 1956 voor de grote inspanning en het verschrikkelijke werk, dat men zich had getroost.

De voorzitter benoemde hierop de stemmingscommissie, niet tot het comité behorende, bestaande uit de heren Lorenzo Arends en Joe Huetinck, alsmede, de commissaris Juan Croes. Bij de eerste stemming staakten de stemmen, want drie der candidaten kregen o.a. elk 3 stemmen, dus werd overgestemd. Het lawaai was oorverdovend, toen voorzitter Arend proclameerde:

Poeppie de Eerste

werd gekozen. Poeppie de Eerste is niemand minder dan een vrolijke jonge snuiter, die in het dagelijks leven Paul Diaz heet en lid is van de Commandeursbaai Club te Savaneta.

Gasparito de Eerste gaf hem natuurlijk de eerste lessen in de hogere gekheid, want hij stond gedurende dit lesuur boven op de tafel. Hij hoopte van ganser harte dat de leerling de meester zou overtreffen.

Secretaris Milo J. Croes las hierop de proclamatie voor, welke luidde als volgt:

PROCLAMATIE

Wij: Carnaval Comité Aruba, bij de gratie van U.... Groot Volk van Aruba;

Gelet: op het feit dat Aruba, in verband met de tweede algemene Carnavalsviering op ons eiland. meer dan afgelopen jaren, op vele lieftallige Koninginnen rekent, welke Koninginnen bescherming behoeven;

Overwegende: dat die bescherming moet worden opgedragen aan PRINS CARNAVAL; dat de Prins moet zijn Burger van Aruba; dat de Prins moet zijn Vrijgezel; dat de Prins moet houden van feest vieren en pret maken;

Hebben goedgevonden en besloten:

Met ingang van heden de Heer Paul Diaz te benoemen tot PRINS CARNAVAL met de volgende titels:

Poeppie de Eerste, Burger van Aruba, Grootgrondbezitter van Cura Cabai, Hertog van Rooi Cochi, Prins van Bittere Wateren;

En Decreteren:

dat deze benoeming zal ingaan op heden, 25 januari 1956, door welk decreet Poeppie de Eerste alle macht zal bezitten, welke hem krachtens zijn titels zal toekomen.

Geproclameerd, op Aruba, Eiland van Carnaval, Parel van de Caraibische Zee, op heden de 25e januari 1956.

Namens Carnaval Comité Aruba,
Eric Arends, Voorzitter,
Milo J. Croes, Secretaris.

De gelukwensen

Poeppie de eerste moet wel een lam handje en blauwe plekken op schouders en rug hebben gekregen om alle gelukwensen in ontvangst te nemen. Het bestuur van Club Watapana zond onmiddellijk een gelukwens telegram naar de Commandeursbaai Club. De eerste daad van Prins Carnaval was alle candidaten lid te maken van Club Watapana, die direct de lidmaatschapkaart in ontvangst namen.

Pancho

De andere candidaat van de Commandeursbaai Club was de heer Marciano Arends en wie kon beter benoemd worden tot Pancho om de Prins aan te sporen tot de grootst mogelijke dwaasheid? Twee leden van dezelfde club, het kon niet eenvoudiger.

Voor Voz di Aruba werd het groots gebeuren vastgelegd op de tape en nog dezelfde avond uitgezonden. Op Carnavalsdag zal deze uitzending herhaald worden.

Tot en met 31 januari kunnen de candidaten worden opgegeven voor de titel Carnaval Koningin 1956 bij de secretaris van het Comité, de heer Milo J. Croes.

Op 5 februari des morgens om 11 uur, zal Prins Carnaval de macht over het Eilandgebied Aruba van de Gezaghebber overnemen. De goudsmeden zullen een speciaal sleuteltje voor de stadspoort vervaardigen.

Wij zouden dit verslag niet kunnen beëindigen, voordat wij onze dank hadden uitgebracht aan het bestuur van Club Watapana en het Carnaval Comité Aruba. in het bijzonder aan de heer Milo Croes die ondanks de zware verkiezingsstrijd de proclamatie voor de persorganen uittypte. voor de voorkomende wijze waarop zij ons tegemoet traden.

Watapana Koningin wordt 5 Februari gekroond

Oranjestad. - De Watapana Club is waarschijnlijk de club met het grootste aantal leden. Het zal dan ook op zondag 5 februari a.s. om 19.00 uur wel enorm druk zijn, wanneer Reina Carnaval Watapana 1956 door het bestuurslid, de heer I. E. Faneyte, gekroond zal worden.

De barbecue op Santa Cruz

Santa Cruz. - Hedenochtend vroeg zagen wij werklui en personeel van de CPIM op Santa Cruz. Curaçao's „Miami-beach", bezig de laatste voorbereidingen te treffen voor de barbecue welke hedenmiddag daar wordt gehouden. (Op het moment dat onze lezers deze regels onder ogen krijgen, is de barbecue reeds in volle gang).

Zoals wij reeds gemeld hebben, wordt deze, door het Eilandsbestuur van Curaçao voor de parlementaire delegaties gehouden picnic/barbecue door de CPIM verzorgd.

Ook de door de Staten gehouden receptie, enige dagen geleden op Brakkeput Mei-Mei, werd door de, op dit gebied, deskundige civiele dienst van de CPIM, onder leiding van de chef van Suffisantdorp, de heer S. Reitsma, verzorgd.

Gezellige bijeenkomst in „De West"

Twee sympathieke KLM-ers Haak en Snitselaar gaan Curacao verlaten

Dr. Albert Plesman Luchthaven. — In de gezellige Club De West hebben twee bekende KLM-ers gistermiddag afscheid genomen van het West Indisch Bedrijf. Het zijn de heren Jan Haak en A. D. Snitselaar. Eerstgenoemde was gedurende de laatste jaren Chef van de afdeling Propaganda en Publiciteit, laatstgenoemde leidde de afdeling „Operations".

Een uiterst geselecteerd gezelschap is afscheid komen nemen van de twee geziene Hollanders. De club was bijna geheel gevuld toen de heer V. H. L. Dubourcq het woord nam en zich tot de vertrekkende employe's richtte. Spreker maakte gewag van het feit dat men niet altijd graag afscheid neemt. Vooral voor de heer Dubourcq, als de persoon die zelf de hand heeft gehad in dit afscheid, was het moeilijk om de juiste woorden te vinden. De directeur sprak zeer waarderende woorden tot de vertrekkende heren Haak en Snitselaar waarbij hij opmerkte dat beiden hier prettig en gelukkig geleefd en gewerkt hebben.

De twee KLM-ers hebben met liefde gewerkt voor de opbouw van het West Indisch Bedrijf en de directeur sprak de hoop uit dat zij beiden bevrediging in hun nieuwe wachtende taak zullen hebben.

De heer W. Boichel richtte enkele persoonlijke woorden tot de beide vertrekkenden. Met de heer Haak heeft de heer Boichel veel opgetrokken. Kort na de komst van de heer Boichel op Curaçao arriveerde de heer Haak en begon zijn uitgebreid werk. De heer Boichel sprak waarderende woorden tot de heer Haak over de uitstekende wijze waarop deze steeds het contact met de pers heeft onderhouden.

Ook moest de heer Snitselaar waarderende woorden horen. De heer Boichel zeide veel contact met deze „operations"-man te hebben gehad en merkte op, de heer Snitselaar steeds bereid te hebben gevonden om mede te werken.

De heer Boichel eindigde zijn toespraak met de heren de beste wensen in hun verdere leven toe te wensen.

Mevr. Alma Gardesten bood de heer Haak vervolgens een zelfgemaakt gedicht aan, dat sprak van de karakteristieke eigenschappen van de vertrekkende chef. Verder kreeg hij een geschenk van de afdeling. De heer Snitselaar ontving eveneens een prachtig cadeau.

Er waren nog meer sprekers. Daar was de heer Wildschut, die een kort woord sprak, speciaal tot de heer Snitselaar, waarbij hij de gedegen kennis en goede leiding van de heer Snitselaar roemde.

Ook de heer E. O. Govaars maakte gewag van de prettige samenwerking die het Vliegend Personeel steeds van de heer Snitselaar heeft mogen ontvangen.

De heer S. Van der Werf sprak namens de vereniging van Vliegend Personeel. Ook hier bleek dat de vereniging waardering en vriendschap voor de heer Snitselaar heeft. De heer Haak had niet veel contact met de leden van het Vliegend Personeel maar spreker meende toch dat iedereen achter hem staat als hij de heer Haak het beste toewenst. De laatste spreker was de heer (T.B.) Lugten die eveneens woorden van goede vriendschap en waardering tot de vertrekkende KLM-ers sprak.

Nadat de heren Haak en Snitselaar de sprekers hadden bedankt voor hun woorden, werd een dronk aangeboden en bleef het gezelschap nog geruime tijd bijeen. Zelfs gingen later de benen nog van de vloer, toen barbeheerder Lex Gerritsen enkele goede plaatjes draaide.

Ook de „Amigoe di Curaçao" wenst de heren Haak en Snitselaar een goede reis en veel succes toe.

Mogen wij tenslotte de heer Haak nog danken voor de prettige medewerking die wij immer van hem hebben ontvangen. Als contactman hebben wij hem leren kennen", als vriend nemen wij afscheid van hem.

Twee KLM-ers namen afscheid. De heren Jan Haak (links) en de heer A. D. Snitselaar, respectievelijk Perschef en hoofd „Operations", namen gistermiddag in Club De West afscheid van het West Indisch Bedrijf. Hartelijke toespraken en aardige geschenken namen zij in ontvangst.

Miss Viceroy gekroond

Oranjestad. -- Op vrijdag 3 februari a.s. des avonds om 21 uur zal in Club Watapana een bijzondere plechtigheid plaats vinden in het bijzijn van vele genodigden. Dan zal mej. Myrna Does tot Miss Viceroy 1956 gekroond worden. De genodigden worden verzocht in avondkleding te verschijnen.

HET MOZARTJAAR

Oranjestad. - In verband met het Mozartjaar, dat vrijdag 27 januari a.s. begint, d.i. de geboortedag van Mozart, vestigde de bibliothecaris, dr. Johan Hartog, er de aandacht op, dat in de Openbare Leeszaal en Boekerij van Aruba verschillende boeken over deze toonlichter aanwezig zijn, alsook muziekwerken. Dit zijn o.a. Mozart, door Loeser; Mozart, sein Charakter, sein Werk, door Einstein; Mozart, door Hutschenruyter; De levensroman van Mozart, door Röttger en bovendien zijn er in de muziekafdeling nog de volgende partituren aanwezig, t.w. Figaro's Hochzeit, Requiem, Die Zauberflöte, Sonates, Entführung aus dem Serail en Original Kompositionen.

Rechtskundige bijstand aan on- en minvermogenden

Oranjestad. - Van de Voorlichtingsdienst ontvingen wij het volgende bericht. Het komt herhaaldelijk voor, dat onvermogenden rechtskundige bijstand behoeven en niet in staat zijn de hieraan verbonden kosten te dragen.

Teneinde betrokkenen in dit opzicht tegemoet te komen is het Bestuurscollege voornemens om op korte termijn, door tussenkomst van de Eilandsraad, een regeling in te voeren inzake rechtskundige bijstand voor on- en minvermogenden.

Sampa heeft de kans gekregen

Oranjestad. - Hoewel hij eigenlijk Samson heet, noemt een ieder hem Sampa en deze naam is weer vereenzelvigd met Don Simon. Het was van de heer Ch. Neme een sympathieke daad Sampa de kans te geven Don Simon over te nemen. Sampa stichtte daartoe de Handelmaatschappij Samson & Co., samen met de heer de Freitas. In sportkringen zijn beide heren uitstekend bekend en daarom kunnen wij binnenkort verwachten, dat Oranjestad een zaak rijk zal zijn, welke zich specialiseert in sportartikelen. Gaarne wensen wij Samson & Co, vele goede zaken.

Kort nieuws uit Aruba

Vijf jongelieden te San Nicolaas werden ingesloten, verdacht van beroving.

Gistermorgen had er een grootse brandweeroefening plaats op de Lago. Binnen enkele minuten stond iedereen paraat. Daar de oefening volkomen onverwacht kwam, is deze buitengewoon geslaagd.

Een meisje had chlorox gedronken, daar de ouders tegen haar huwelijk waren. Zij is thans buiten levensgevaar.

In San Nicolaas werd door de aktieve politieagent een man op heterdaad betrapt, toen hij een kasregister en een zak levensmiddelen uit een winkel stal.

A.N.V. vergadering

Oranjestad. - Het ANV had reeds jaren het plan opgezet een gebouw op te richten, dat speciaal geschikt zou zijn voor toneel- en muziekuitvoeringen. Het fonds van het ANV rechtvaardigde zulk een plan.

Natuurlijk zijn er vele bezwaren aan verbonden om zulk een plan ten uitvoer te brengen. Naar wij vernemen zal binnenkort dan ook een bestuursvergadering plaats hebben, waarin besproken zal worden of de thans beschikbare gelden niet beter voor een ander doel gebruikt kunnen worden.

Stichting voor hulp aan ongehuwde moeders

Er wordt gevraagd hoe de nieuwe Stichting speciaal door de Curaçaoënaars is ontvangen. Nu, juist van hen komen de grootste lofprijzingen en bijvalsbetuigingen. Het rehabiliteren van gevallen meisjes is tot heden toe particulier gebeurd en zeer vaak mislukt bij gebrek aan een tehuis. Velen zien in, dat niet ieder meisje dat moeder wordt slecht is, maar weten er geen raad mee. Hoe aanpakken? Waarheen? Hoe beschermen?

We zouden verlegen worden als we alle bewoordingen moesten publiceren waarmee ons lof wordt toegezwaaid. Voorlopig blijven we erg zakelijk. We appreciëren het meest die lofprijzingen, welke van een geldelijke bijdrage vergezeld gaan.

De Voorzitter.

Zeg het met dynamiet

Een speciale ploeg postambtenaren te Stockholm is reeds enige dagen bezig voorzichtig te zoeken tussen een stapel van 105.000 postpakketten. Er moet namelijk een pakje bij zijn, dat een presentje bevat van een ontsnapte gevangene voor een mede-gevangene. De vluchteling is inmiddels aangehouden, en heeft verklaard, dat hij aan zijn kornuit, die hij niet graag mocht een pakje had gestuurd, inhoudend een kilo dynamiet en een slaghoedje.

„CURACAO OPTICAL CO." verhuisd naar Helfrichplein

Willemstad. - Gistermiddag vond de opening plaats van „Curacao Optical Co.", de zaak die voorheen in de Breedestraat op Otrabanda gevestigd was en waarvan de beheerder, de heer E. H. Raghunath is. Tot deze verandering van standplaats werd overgegaan, omdat het pand aan het Helfrichplein zich uitermate leent door zijn ligging en derhalve in de kom van de stad (Punda) beter gesitueerd ligt. De optische apparaturen en de outillage van de oude zaak vindt een goed onderkomen in dit nieuwe gebouw. Immers, behalve de optische afdeling, zagen wij ook de juweliersafdeling, waar voor elk wat wils te vinden is, zoals gouden en zilveren voorwerpen, uurwerken en snuisterijen. Verder is er in de nieuwe zaak — behalve de krukjes voor de klanten — ook nog gezorgd voor een aardig zitje, zodra men de winkel instapt. Dit alles om het de cliëntèle zo comfortabel mogelijk te maken. De smaakvolle inrichting zal zeker bijdragen tot een verhoogde belangstelling van de zijde van het publiek.

Enorme Brand....

(Vervolg van pag. 1)

geven. De brandweerlieden hebben de pers geen enkele moeilijkheid in de weg gelegd en waren soms zelfs behulpzaam als een ladder moest worden afgeklommen, zonder dat zij hierdoor hun post verlieten. Onze redakteur heeft overal kunnen kijken en kieken, waarvoor ons blad de brandweer dan ook dankbaar is. Een goede samenwerking tussen pers en politie wordt altijd op prijs gesteld.

De schade die het vuur aan het De Castro complex heeft aangericht, is enorm groot. Voor honderdduizenden guldens is verloren gegaan. Drie benedenpanden en vier bovenpanden zijn geheel vernield. De water schade aan alle appartementen is uiteraard groot. Duizenden tonnen water zijn opgepompt en op de gloeiende massa gespoten. De achter gelegen percelen, die het verlengde van de winkels vormen, zijn geheel uitgebrand. Alleen wat muren staan nog overeind. Gelukkig is de juwelierszaak van Max de Castro gespaard gebleven. Hoewel het niet veel scheelde. De meest waardevolle voorwerpen werden bijtijds uit de zaak gehaald en in een politieauto gelegd die onder bewaking werd gesteld. De juwelen vertegenwoordigden een bedrag van duizenden guldens.

Nablussing

Omstreeks half zeven hedenochtend waren de laatste vuurtongen uitgedoofd en begonnen de nablussingswerkzaamheden. Met haken trokken de agenten de verkoolde resten uit elkaar om te zien of alles wel goed uit was. De heer Botterweg, die wij geregeld aanklampten, vertelde ons op de vroege ochtend, tijdens een inspectie van de dakrand, dat hij de Inspecteur Stuvel zou opdragen het verkeer over de De Ruyterkade om zeven uur te herstellen, maar dat voorlopig de slangen over Pietermaai naar Marietje vanwaar water werd gepompt, moesten blijven liggen.

Inderdaad werd het verkeer zo goed als het ging weer in de juiste banen geleid. De belangstelling voor de brand is enorm geweest. In het begin waren er niet veel mensen, doch later, tegen vijf uur, stonden honderden belangstellenden voor het brandende complex verzameld.

Veel hilariteit verwekten de slagers van de heer Prins, die zich niets van de enorme brand aantrokken en in hun zaak, enkele meters naast de brand, rustig hun vlees uitbeenden. Het was een komisch gezicht.

Wij vernemen dat de heer Max De Castro is verzekerd. Verschillende huurders zijn niet verzekerd, zodat zij hun inboedel kwijt zijn.

Langs deze weg willen wij allen dank zeggen „vooral de Surinaamse gemeente op Aruba en Curaçao" die op een of ander wijze hebben meegeholpen tot het wel slagen van de reis en verblijf van de Eerw. paters LIM-APO en BERÉNOS op Aruba en Curaçao.

Namens:
Eveline Sjiem-Fat (Lim-Apo) Aruba
Viola Lim-Apo - Curaçao
Delia Lim-Apo - Curaçao
Orlando Lim-Apo - Aruba
Dési en Leo - Aruba

Ook wensen wij beide paters een voorspoedige reis naar Suriname en behouden aankomst in Brasilië. „God zij met U".

VEENDAM-JONG CURACAO: 1-2

VEENDAM moet degradatie-wedstrijden spelen

Willemstad. — Door gisteravond in de voorlaatste competitie wedstrijd van Jong-Curaçao met 2-1 te verliezen, moet Veendam van Salinja nu de degradatie promotie wedstrijden spelen tegen de kampioen van de Bklasse. Veendam blijft op de laatste plaats daar het nu 6 punten bezit tegen Estudiantes met 8 op de voorlaatste plaats. De kampioen van de B-klasse is nog niet bekend daar nog verschillende wedstrijden tussen de eerste clubs in de beide divisies van de B-klasse gespeeld moeten worden. De Veendammers moeten echter de moed niet laten zakken daar het verlies van gisteravond helemaal niet betekent dat zij naar de B-klasse degraderen. Integendeel, indien zij de kampioen van de B-klasse in de degradatie wedstrijden kunnen verslaan, wat zeker mogelijk is, kunnen zij hun positie in de A-klasse handhaven.

De wedstrijd van gisteravond was niets bijzonders. Beide clubs probeerden in een te hoog tempo te spelen, waardoor de wedstrijd ver beneden peil bleef. Veendam bereikte in de eerste minuten verschillende malen het heiligdom van Jong-Curaçao, maar back Paulina hield goed stand. In de voorhoede van Jong-Curaçao kon het echter niet goed vlotten. Rechtsbuiten Regales kreeg na ongeveer een kwartier spelen de kans om op zijn gemak een schot te lossen. Zijn schuiver belandde echter in het zijnet. De stand was bij de rust nog steeds 0-0.

Na 5 minuten spelen in de tweede helft scoorde Jong-Curaçao het eerste doelpunt van de wedstrijd. Nadat Veendam een hoekschop had genomen, kreeg Piet Meulens de bal toegespeeld en ging er mee van door. Voordat hij de helft van Veendam bereikte, gaf hij met een lange voorzet door naar linksbuiten Daal, die zich van de verdediging vrij maakte en op het doel afstormde.

Voordat Guanipa uit zijn doel kwam, plaatste Daal kalmpjes langs de kleine Veendammer in het doel: 1-0. voor Jong-Curaçao.

Na 30 minuten spelen in de tweede helft namen de Oranjehemden met een ander doelpunt van Daal een veilige voorsprong.

Linksbuiten Daal en rechtsbuiten Regales hadden met elkander van plaats verwisseld. Van een behoorlijke afstand kreeg Daal de bal toegespeeld van Regales. Weer rende Daal weg van de Veendam-verdediging en voordat hij ingehaald kon worden, plaatste hij kalmpjes langs Guanipa in het doel: 2-0 voor Jong-Curaçao.

Het scheen dat de wedstrijd met 2-0 stand in het voordeel van de Oranjehemden zou eindigen, maar de Veendammers wisten onverwachts in de laatste minuut van de wedstrijd de eer te redden. Blume trapte vanaf de middellijn hoog in de lucht. Het leer belandde precies voor het Jong-Curaçao doel, waar de keeper Trinidad bij het opvangen zijn evenwicht verloor en de bal uit zijn handen in het doel liet vallen: 2-1. Nadat Jong-Curaçao het leer weer aan het rollen had gebracht, floot scheidsrechter Visser voor het einde.

De Oranjehemden wonnen verdiend deze slappe ontmoeting met 2-1.

De nieuwe gouverneur van Suriname, de oud wethouder van Rotterdam de heer J. van Tilburg is onlangs met het Stoomschip „Willemstad" naar Willemstad vertrokken. De nieuwe gouverneur en zijn echtgenote namen afscheid op de valreep van de „Willemstad".

Boks-nieuws

Den Haag. - Theo Huizenaar, manager van Piet van Klaveren, kreeg een aanbieding van de Belgische boksprometor voor een gevecht tussen de Nederlandse lichtgewichtkampioen en de Fransman Ray Famechon op 11 februari te Luik. Van Klaveren werd in de partij tegen Bataille, welke maandag j.l. werd gebokst, geblesseerd. Hij kan niet op korte termijn boksen, wel later, zodat hij vermoedelijk het aanbod niet kan aannemen.

Chili-Brazilië: 4-1

Montevideo. - Chili heeft met 4—1 gewonnen van Brazilië in een wedstrijd welke meetelt voor het Zuidamerikaanse voetbalkampioenschap. De ruststand was 1—1.

Sportieve ontmoetingen in Ladderwedstrijden jeugdschermen Asiento

Julianadorp. — Gisteravond was in de school te Julianadorp de jeugd van Asiento aanwezig om weer enige sporten hoger op de schermladder te komen. Nu de wedstrijden om de hoogste sport van de ladder enige tijd gaande zijn, worden de jeugdige schermsters en schermers actiever en wordt er geen enkele plaats cadeau gegeven. Zo waren wij gisteravond getuige van enige aardige en sportieve ontmoetingen.

De eerste partij ging tussen Mej. L. Reitsma en Mej. G. Pistoor. Op het naar voren komen van G. Pistoor gaf L. Reitsma slagsteek, maar neen, geen treffer, hij passeerde. L. Reitsma kwam nu met de aanval, werd geweerd en de reposte van G. Pistoor kwam aan (1—0).

Met een steek via het ijzer bracht zij de stand vlug op 2-0. Op een gelijktijdige aanval, waarbij de ijzers vastliepen kwam L. Reitsma iets eerder los en plaatste een treffer (2-1). L. Reitsma maakte een aanval die te kort was, de reposte werd niet onmiddellijk gegeven en de remise aan de aanval kwam op tijd en goed aan (2—2). Weer kwam L. Reitsma met een aanval, er kwam even een stilstand en zij hervatte de aanval direct, zodat zij de stand op 3-2 bracht. G. Pistoor trachtte hierna de aanval de stand weer gelijk te maken, doch zij passeerde en de reposte van L. Reitsma kwam goed aan. De partij werd dus met 4-2 gewonnen door L. Reitsma en zij kon een trap hoger op de ladder gaan.

Vervolgens zagen wij H. Pietersz en Mej. Bunte op de loper. Deze partij was wel de verrassing van de avond, want Pietersz moest het onderspit delven en wel met 4-0.

Mej. Bunte zette direct een geladen aanval in (1-0). Pietersz was enigszins overbluft en zijn reposte op de tweede aanval ging passé, zodat de remise van de aanval nog goed was (2-0). Pietersz wilde nu een aanval inzetten, doch deed dit enigszins vertraagd, waarop Mej. Bunte de arm strekte en hiermede de 3e touché plaatste. Pietersz had deze avond geen vaste hand en zijn volgende aanval ging weer passé.

De reposte van Mej. Bunte kwam weer zeer snel en hiermede won zij deze partij met 4-0. Deze schermers blijven dus op dezelfde sport staan.

De laatste partij was nu aan de beurt en op de loper kwamen Mej. M. Coppoolse en E. Waas. Deze partij werd voorzichtig begonnen en beiden trachtten elkaar uit te lokken tot een aanval. Op het naar voren komen van E. Waas maakte Mej. Coppoolse 1-0 door een gestrekte arm. Beiden zetten hierna weer een aanval in, doch de ijzers liepen vast. Na het loskomen werd een steek geplaatst, die echter niet goed was. Mej. Coppoolse plaatste een slagsteek, werd geweerd en de reposte kwam aan (1-1). Mej. Coppoolse bleef in de aanval, werd geweerd, maar de reposte bleef te lang uit. De hervatting van de aanval trof nu doel (2-1). Op het naar voren komen van Mej. Coppoolse maakte E. Waas een voorsteek en de stand was weer gelijk (2-2). Gaandeweg werd E. Waas nu feller en dit bleek ook in zijn aanvallen. Op de voorbereiding van de volgende aanval van Mej. Bunte nam hij ook direct over en maakte 4-2. Door zijn felheid plaatste hij nu nog enige aanvallen, die passeerden of plaqué aankwamen, doch een aanval via het ijzer besliste de partij. E. Waas won dus met 4-2 en kwam ook weer een sport hoger, zodat hij momenteel bovenaan staat.

Deze avond bleek, dat de lessen van Maître Hoevers door de Asiento-jeugd goed ter harte worden genomen. In bovenstaande partijen werden vele goede aanvallen opgezet en ook de repostes waren goed gericht.

Er werd juist afstand gehouden en het voetenwerk is over het algemeen ook vooruit gegaan.

De stand van de ladder is thans:

1. E. Waas
2. M. Coppoolse
3. L. v.d. Steen
4. I. Bunte
5. H. Pietersz
6. L. Reitsma
7. G. Pistoor.

De komende verkiezing in Saramacca

Paramaribo. — Inmiddels is gebleken dat de heer H. Karakijtising, Statenlid voor de VHP, aan de gouverneur zijn ontslag als zodanig aangeboden. Dit ontslag is ingevolge het aanbod dat de VHP direct na de stembusuitslag verleden jaar deed aan de NPS om haar een zetel af te staan. Uit vroegere berichten blijkt dat het de bedoeling is de heer J. Pengel candidaat te stellen voor de NPS.

De verkiezingen zullen moeten plaats vinden in Saramacca waar de VHP rekent op haar suprematie in dit district en op de discipline van haar kiezerscorps aldaar, eventueel versterkt met creoolse stemmen die op de creool Pengel zullen stemmen. De politieke tegenstanders zijn reeds aan het werk om de Hindostanen ervan te weerhouden op een creool te stemmen. Naar verluidt zou het Eenheids Front er een candidaat willen stellen die het dan zal moeten hebben van de Indonesische plus creoolse kiezers, eventueel versterkt met Hindostanen die men ertoe heeft kunnen krijgen niet op Pengel te stemmen omdat de VHP een zetel cadeau zou hebben opgeofferd ten gunste van Pengel.

Drs. HOFF vestigt zich te Corneliskondre

Paramaribo. - Drs. B. Hoff is uit Paramaribo vertrokken om zich voor ongeveer een jaar te vestigen te Corneliskondre, een Indiaans dorp aan de Wayombo. Hoff, die vergezeld is van zijn echtgenote, vertoeft in Suriname om onder auspiciën van WOSUNA een studie te maken van de Indiaanse talen.

De gevolgen van de uitkering van kinderbijslag in Suriname

Paramaribo. — Sedert de regering heeft aangekondigd dat zij kinderbijslag zal uitkeren, heeft het loket Erkenningen op de Burgerlijke Stand het druk gekregen. Tientallen personen melden er zich aan om natuurlijke kinderen te erkennen.

LEES DE AMIGOE

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:
17.00 Frans kwartiertje:
17.15 Noord-Amerikaans kwartiertje,
17.30 Hollands kwartiertje:
18.00 Boletin di Noticia
18.10 Een zet voor de Ned. Ant.
18.30 Nieuws
1845 En nu tante Aukje
19.00 Bonanza
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Philips happy family
21.00 Weekly news survey,
21.15 J. A. J. SProck presenteert
22.15 Nocturne,
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting

RADIO HOYER:
17.00 Tea at five
17.30 A. P. Nieuws
17.40 Duitse musici
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lucht
19.00 Sport
19.15 Schoolkwesties
19.25 Een gezonde geest
19.30 Hoorspel
19.45 Gevarieerde muziek
20.00 Tjodoor en Juanita
20.10 Gevarieerde muziek
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerde muziek
22.00 Sluiting.

RADIO CARIBE:
17.00 Complaciendo Peticiones
17.45 Noticias
18.00 Evening Serenade
18.30 Dutch Program
18.50 Er was eens....
19.00 Avond Concert
19.30 Fiesta Musical
20.30 Gems of Music
21.00 News Bulletin
21.10 Music of the Masters
22.00 Platter Parade
22.30 Prelude to Slumber
23.00 Sluiting.

RADIO KELKBOOM:
17.30 Muziek
18.00 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticias
19.15 Musica
19.45 Nieuws
20.00 Musica
20.15 Frente al pecado de ayer
20.30 Muziek
21.00 C. C. A. Programma
22.00 Sluiting.

AVROS:
17.00 Linda's Eerste Liefde
17.15 Advertenties
17.45 Populaire melodieën
18.00 Voor de kinderen
18.10 Gevarieerd programma
18.30 Voor de jarigen
18.45 Nieuws
19.00 Surinaams praatje
19.15 Surinaamse zangers
20.00 Advertenties
20.30 Muziek
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel: 2307
Van 23.30 — 07.00 J. Kokshoorn tel: 2470

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. 28 Jan E. C. de Haseth Kl. St. Michiel 2 tel: 23179 (stad).
B. g. g. nad inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
W. Batelaan tel: 2097

C.S.M.

Rederij:
J. Hemmes tel: 2701

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458 — 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00
G. W. Ooverdijkink tel: 3412

Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—
Van 1.00 — 07.30 P. Talma tel:

THEATER ASIENTO
Rasputin
Toegang boven

ERIC DE NOORMAN: Gunnar de gevreesde

16-29 Hoewel Eric in zeker opzicht blij is dat hij niet hoefde in te grijpen, zint de situatie hem toch allerminst. Elke rechtgeaarde rover zou zijn slachtoffer het bos inslepen en daar uitschudden. Maar deze knaap doet het op de weg. Hier klopt iets niet.

„Zeg Sgvat", went de jongeman, die na het voorval vertrouwen in Eric gekregen schijnt te hebben — zich tot de Noorman. Gij hebt me daar uitstekend bijgestaan, Jammer dat er niets te halen viel bij die dikzak.

Maar de overval zat goed in elkaar. Jaja, zo langzamerhand leert ge de knepen van het vak wel." Eric bromt iets onbestemds terug en krabt zich bedenkelijk het hoofd.

„We moeten maken, dat we hier wegkomen," zegt hij kortaf „Die man zou wel eens hulp kunnen gaan halen".

„Dat is waar", zegt Gunnar ontnuchterd, „goed, dan gaan wij het bos in. Daar vindt niemand ons en ik weet er op mijn duimpje de weg. Zwijgend neemt Eric zijn paard aan de teugel en volgt de vreemdsoortige struikrover op de voet. Het naaldbos wordt steeds dichter. Tussen de bomen hangt een schemerig licht, en er is niets te horen dan het knisteren van de dennenaalden en het kraken van de takken onder hun voeten. Als ze een paar uur gelopen hebben, staat hij stil en kijkt bedachtzaam rond.

„Hier zijn we wel veilig. We moesten hier de nacht maar door brengen". Eric kijkt eens om zich heen. Het voorstel trekt hem weinig aan, maar hij laat niets blijken en verzorgt zwijgend zijn paard. Dan legt het tweetal zich te rusten. De gedachte aan het vreemde gedrag van Gunnar laat Eric niet los en de Noorman is er de man niet naar om raadsels lang onopgelost te laten. „Ik moet er achter zien te komen wat de knaap in het schild voert, voor ik weer in zo 'n situatie betrokken word als vandaag", is zijn laatste gedachte Dan zinkt hij in een onrustige sluimering, die naar zijn gevoel pas enkele minuten geduurd heeft als Gunnar hem de volgende morgen wakker maakt.

„We zoeken de weg weer op", zeg de struikrover vrolijk. „Daar is meer te halen dan hier". Hij knipoogt grinnikend. Het zijn niet alleen marskramers die van de weg gebruik maken!" Ze gaan op weg en weldra wordt het bos minder dicht. Eensklaps staat de Noorman stil en beduidt de jongeling hetzelfde te doen.

„Luister", zegt Eric gedempt, en in de stilte dringt duidelijk het gekreun van een mens tot hen door.

Gunnar wil krijgshaftig naar voren stormen, maar de Noorman houdt hem terug. „Niet zo haastig, vriendje", fluistert hij spottend. werpt hem een vreemde blik toe en volgt Eric dan zwijgend. Be- „Als struikrover kunt ge niet voorzichtig genoeg zijn. De jongeling hoofdzaam sluipen zij voort en dan zien zij — vlak bij de weg tussen de sparren een gestalte liggen.